Погоду гарантуємо!

7 стор.

Гвардійці десантували “спецназ”

8-9 стор.

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 47 (710) 18 – 22 листопада 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Під силу тільки “Мрії”

2 стор.

3 стор.

Уроки минулого для майбутнього

Останні призовники присягли українському народу

4 стор.

Кузня авіаційних фахівців

5 стор.

“Укроборонпром” представляє Україну на міжнародній виставці “Dubai Airshow – 2013”

Державний концерн “Укроборонпром” 17-21 листопада 2013 року представляє Україну на Міжнародному авіаційному салоні “Dubai Airshow – 2013” у м. Дубаї (ОАЕ).

Національну експозицію України формують підприємства, що входять до складу ДК “Укроборонпром”: ДК “Укрспецекспорт”, ДП ДГЗІФ “Укрінмаш”, ДП ДГЗП “Спецтехноекспорт”, ДП “Укроборонсервіс”, ДП “Луганський авіаційний ремонтний завод”, ДП Миколаївський авіаремонтний завод “НАРП”, КДНВП “Кварсит”, ДП НВК “Прогрес”, ДП “Харківський машинобудівний завод “ФЕД”, ДП “Красилівський агрегатний завод”, ДП “АВІАКОН”, ДП “ЛОРТА”.

Міжнародний авіаційний салон “Dubai Airshow” проводиться один раз на два роки з 1986 року компанією “Fairs and Exhibitions Ltd” за підтримки уряду та Збройних сил ОАЕ.

Основним спрямуванням Салону є авіаційно-космічні технології, літаки, вертольоти, ракетні установки, авіаційне обладнання, двигуни, електронні та навігаційні системи, повітряна оборона та військова техніка.

Павло Лебедєв зустрівся із колегами з СНД

21 листопада у Москві відбулось 65-те засідання Ради міністрів оборони держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав.

У роботі Ради взяли участь делегації оборонних відомств Азербайджанської Республіки, Республіки Вірменія, Республіки Білорусь, Республіки Казахстан, Киргизької Республіки, Російської Федерації, Республіки Таджикистан, Республіки Узбекистан.

Українську делегацію очолював Міністр оборони Павло Лебедєв.

Міністерство оборони України бере участь у засіданнях Ради міністрів оборони держав-учасниць СНД як спостерігач, організовує і здійснює військове та військово-технічне співробітництво з державами-учасницями СНД на двосторонній основі.

Відповідно до порядку денного засідання відбуваються окремі двосторонні зустрічі з міністрами оборони держав-учасниць СНД, під час яких сторони обговорюють питання щодо перспектив розвитку військово-технічного співробітництва в оборонній сфері, можливих напрямів співробітництва в сфері регіональної безпеки та в миротворчій діяльності, а також розвитку військово-технічного співробітництва.

НА КОНТРОЛІ МІНІСТРА ОБОРОНИ

Попереджено розтрату понад 180 млн гривень

– Одним з основних завдань для керівництва Міністерства оборони є боротьба з корупцією у Збройних Силах. Цього року проведено більше 600 ревізій у військових частинах, попереджено розтрату понад 180 мільйонів гривень. Матеріали результатів перевірок передані до правоохоронних органів, – про це повідомив Міністр оборони України Павло Лебедєв під час робочої поїздки на Закарпаття.

– Боротьба з корупцією у Збройних Силах особисто для мене – принципове питання, і жодне порушення не залишиться поза увагою, – наголосив Павло Лебедєв.

АВІАДОПОМОГА

Під силу тільки "Мрії"

14 листопада 2013 року найбільший в світі літак Ан-225 "Мрія" авіакомпанії "Авіалінії Антонова" повернувся до аеропорту базування "Антонов" після перевезення трансформатора "Siemens" та супутнього обладнання із Загреба (Хорватія) до Себу (Філіппіни). Ця доставка в найкоротший термін була необхідна для поновлення роботи електростанції Сан Лоренцо (Філіппіни).

Поставлене завдання міг виконати тільки Ан-225 з найпрофесійнішим у світі екіпажем, яким командував Дмитро Антонов. Адже вага трансформатора – 136 т, а загальна вага всього вантажу склала 180 т. Для реалізації цього проекту знадобилося використання спеціального оснащення. Конструктори ДП "Антонов" виконали попереднє проектування транспортувальної рами, яка забезпечила рівномірний розподіл навантаження від трансформатора на вантажну підлогу літака. Загальна вага монованташу (трансформатора з рамою) склала 155 т.

Експедитором проекту виступила компанія "UTC Overseas Logistics Ltd" (Будапешт, Угорщина) за дорученням компанії "Siemens Koncar Power Transformers Ltd" (Загреб, Хорватія).

Аеропорт Загреб приймав літак Ан-225 вперше. Приліт найбільшого в світі літака викликав цікавість у тисяч людей, які збиралися в аеропорту, щоб подивитись на його завантаження.

Посадка літака в аеропорту Себу вимагала попередньо опрацювання й узгодження спеціальних процедур та дій екіпажу з адміністрацією аеропорту й авіаційним керівництвом Філіппін.

Перед вильотом літака з Загреба над Філіппінами пронісся тайфун "Хайян", епіцентр якого пройшов через Себу. Однак владі встигли поновити роботу аеропорту до запланованого прибуття літака й Ан-225 успішно доставив вантаж до місця призначення.

Це перевезення знову підтвердило лідируючі позиції авіакомпанії "Авіалінії Антонова" на світовому ринку перевезень великогабаритних вантажів і девіз компанії: "Нема інших, здатних перевезти більше".

Прес-служба ДП "Антонов".

РАЗОМ ДО ЖИТТЯ

Курсанти здали кров для онкохворих дітей

Майже десять літрів крові для маленьких пацієнтів відділення онкогематології Житомирської обласної дитячої лікарні здали курсанти військового інституту ім. С.П.Корольова Державного університету телекомунікацій.

– З проханням про допомогу до нас звернулися представники Благодійної організації "Фонд допомоги онкохворим дітям "Разом до життя". Відділенню для лікування хворих були терміново потрібні донори, – розповідає заступник начальника інституту з виховної роботи полковник Володимир Наконечний.

Це прохання було доведено до особового складу військового вишу, і 20 четвертокурсників побажали допомогти дітям.

– Приємно, що майбутні офіцери розуміють ціну людського життя, діти – це наше майбутнє, і хто, як не ми, захисники Вітчизни, повинні захищати його! – відзначив полковник Володимир Наконечний.

Варто зазначити, що офіцери та курсанти навчального закладу вже кілька років поспіль долучаються до таких благородних справ, і не лише, коли потрібні донори для порятунку конкретної людини, а й для поповнення банку крові.

НАШІ МИРОТВОРЦІ

Конголезьке визнання українських миротворців

Базовий табір 18-го окремого вертолітного загону, що виконує завдання з підтримання миру і безпеки у ДР Конго, відвідала комісія зі штабу Місії ООН у цій країні.

До складу делегації, очолюваної начальником інспекції з оперативної готовності штабу сил Місії підполковником Арджуном Ранганом (Arjun Rangan), увійшли представники тилових служб і відділів Місії ООН у ДР Конго Хосам Аболхода (Hossam Abolhada) та Кан Санджад (Khan Sajjad).

Відповідно до плану командування Місії ООН у ДР Конго основна мета роботи інспекції, яка проводиться один раз у півроку для усіх контингентів, є розширена перевірка готовності до виконання завдань, організації, взаємодії та забезпечення.

У ході брифінгу командир загону льотчик-снайпер полковник Андрій Когут ознайомив гостей із організаційно-штатною структурою миротворчого контингенту, станом авіаційної та забезпечувальної техніки.

Після цього високі гості зі столиці ДР Конго міста Кіншаса оглянули житлову, технічну та господарську зони, місця і умови зберігання автотранспорту, зброї та боєприпасів, перевірили дії особового складу табору на випадок тривоги або інших надзвичайних подій. Крім того, на вертолітному майданчику загону офіцерам-інспекторам Місії продемонстрували стан авіаційного майна та засобів авіаційного ураження, розповіли про бойові та транспортні можливості вертольотів Мі-8 та Мі-24, на яких виконують завдання українські льотчики.

Особливо гостей зацікавили оперативні можливості під час виконання завдань Місії та взаємодія 18-го овз із штабом багатонаціональної бригади "Північне Ківу", куди організаційно входить український підрозділ.

На завершення перевірки підполковник Арджун Ранган на підсумковому брифінгу відзначив високий організаційний рівень забезпечення та чіткі дії особового складу в екстремальних ситуаціях.

– Український контингент завжди демонстрував високі показники в організації служби військ, рівня взаємодії з вищими штабами, побутових умов для особового складу,– наголосив Арджун Ранган. – Сьогодні ми вкотре у цьому переконались.

Варто додати, що у ці дні в зоні відповідальності 18-го окремого вертолітного загону на вертолітному майданчику аеродрому міста Гома відбулась й інша зустріч полковника Андрія Когута з делегацією Місії ООН на чолі з заступником Генерального секретаря ООН – головою департаменту польової підтримки місіс Амірою Хак.

Основною метою візиту представника ООН було ознайомлення із авіаційним компонентом Місії, визначення поточних проблем із логістичним забезпеченням.

У місті Гома до складу делегації увійшли командувач сил Місії ООН у ДР Конго генерал-лейтенант Сантус Крус, представники Секретаріату ООН, штабу Місії, миротворчих контингентів у ДРК.

Під час зустрічі полковник Андрій Когут розповів місіс Амірі Хак про бойові і транспортні можливості гелікоптерів Мі-8 та Мі-24, на яких льотчики загону виконують завдання, систему підготовки льотно-підйомного складу в Україні. Зокрема, офіцер звернув увагу на те, що вітчизняні вертольоти не потребують спеціальних ангарів для стоянки, спроможні виконувати завдання як на максимальних, так і на мінімальних висотах.

Місіс Аміру Хак, з огляду на інтенсивність експлуатації українських вертольотів, зацікавив робочий ресурс авіатехніки та можливість здійснювати пошуково-рятувальні операції у важкодоступних районах країни. Також вона відзначила, що вертольоти Мі-8 та Мі-24 добре відомі у світі своєю надійністю, а українські льотчики неодноразово доводили свій професіоналізм у Ліберії, Сьєрра-Леоне, Кот-д'Івуарі, ДР Конго.

Місіс Аміра Хак подякувала українцям за роботу на Африканському континенті:

– Я щиро вдячна українським військовим за тривалу і професійну службу, яка є вагомим внеском у справу становлення безпеки і стабільності у регіоні.

Анатолій Стельмах. Фото автора.

Уроки минулого для майбутнього

80 років минає від жахливих подій, що за масштабом, жорстокістю і цинізмом не мають аналогів у історії людства. Голодомор 1932-1933 років став найбільшою трагедією за всю історію українського народу. Його наслідки для майбутніх поколінь та вплив на генофонд нації не можливо переоцінити.

Голод, що поширювався протягом 1932 року, набув найстрашнішої сили на початку 1933-го. За підрахунками дослідників, в Україні щодня помирало голодною смертю 25 тис. осіб, щогодини – 1 тис., щохвилини – 17 чоловік. Середня тривалість життя українців у 1933 році у чоловіків становила 7,3, а в жінок – 10,9 року. Загалом в ці страшні роки було винищено понад 7 мільйонів українців.

Голодомор 1932-1933 рр. визнали геноцидом українського народу Верховна Рада України, а також близько півсотні країн світу. Низка зарубіжних парламентів готують таке визнання.

Починаючи з 2000 року, згідно з Указом Президента України, День пам'яті жертв Голодомору і політичних репресій у нашій державі відзначається щорічно у четверту суботу листопада.

Загальнонаціональне опитування на тему "80-та річниця Голодомору – уроки минулого для майбутнього", проведене соціологічною службою Ukrainian Sociology service, показує, що лише 2% українців не чули про Голодомор.

Як зазначають соціологи, рівень інформованості про Голодомор залежить від віку: добре знайомими з цією проблематикою вважають себе люди старше 55 років (42%) і значно менше – молоді: 21% у віці 30-54 роки і тільки 16% – у віці до 30 років. Гарно обізнаних з тематикою Голодомору найбільше виявилося у Центральному регіоні (43%), найменше – у Східному та Південному, де третина жителів відповіли, що "щось про це чули" (33 і 30% відповідно).

Згідно з цим же опитуванням, більшість українців впевнена, що Голодомор 1932-1933 років в Україні став наслідком дій влади СРСР на чолі з Йосипом Сталіним і був штучного походження, вважають 64,1 % українців (33,7 % повністю згідні з таким твердженням і 30,4 % швидше за все згідні).

Основним джерелом інформації про Голодомор для 60 % населення є ЗМІ. Майже половина громадян (48%) дізналися про Голодомор від родичів, 23% - під час навчання у вищому або середньому навчальних закладах, ще 17% - від знайомих і друзів, 13% – з історичних і художніх книг, 8% – з Інтернету.

Існують також регіональні відмінності у переважанні тих або інших джерел, звідки люди дізнавалися про Голодомор. У Центральному регіоні (де багато сімей постраждали від Голодомору) найбільше виявилося тих, хто дізнався від родичів (55%), а найменше задіяно "родинне джерело" інформації у Східному регіоні (17%). У Західному регіоні, який від Голодомору прямо не постраждав, головним джерелом інформації про Голодомор стали ЗМІ (82%), медіа були основним джерелом інформації і в інших регіонах – Східному (72%) та Південному (63%) і другим за значущістю – у Центральному (50%).

Історичні та художні книги були досить значущим джерелом інформації про Голодомор для жителів Центрального (21%) і Західного (15%) регіонів і менш значущим для Півдня (10%) та Сходу (2%).

Нагадаємо, на вихідних пам'ять жертв Голодомору вшанують хвилиною мовчання.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

З ПЕРШИХ УСТ

Віктор Янукович: "Взаємодія України та Азербайджану в енергетичній сфері зміцнить позиції обох держав у регіоні"

Взаємодія України та Азербайджану у сфері енергетики є однією із пріоритетних. На цьому наголосив Президент України Віктор Янукович у заяві для ЗМІ за підсумками українсько-азербайджанських переговорів.

За його словами, Україна є надійним транзитером енергоносіїв, тоді як Азербайджан виступає їх надійним постачальником.

"Взаємодія у сфері енергетики є одним із пріоритетних питань, і наші країни мають усі умови для об'єднання зусиль у питаннях транспортування вуглеводнів у європейському напрямку", – сказав Президент.

На думку Віктора Януковича, взаємодія в цьому та інших питаннях сприятиме зміцненню позицій наших держав у Чорноморсько-Каспійському регіоні.

У свою чергу, Президент Азербайджану зазначив, що сьогодні існує багато напрямів для активної взаємодії України та Азербайджану в паливно-енергетичному комплексі.

"Азербайджан як виробник енергоресурсів і Україна як споживач і транзитер відіграють важливу роль у забезпеченні енергетичної безпеки багатьох країн; і співробітництво в Каспійсько-Чорноморському регіоні, в тому числі й в енергетичній сфері, – це результат нашої спільної діяльності", – сказав Ільхам Алієв.

ПОСТАНОВА УРЯДУ

Кабмін посилює соціальний захист ветеранів

Кабінет Міністрів затвердив порядок визначення та задоволення соціально-побутових потреб та потреб у медичній допомозі ветеранів. Про це сказала Міністр соціальної політики України Наталія Королевська, коментуючи ухвалення Урядом відповідної постанови. Вона уточнила, що документ розроблено на виконання Указу Президента України "Про заходи у зв'язку з відзначенням 70-ї річниці визволення України від фашистських загарбників та 70-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років".

"Прийнятою постановою Уряд затвердив порядок визначення та задоволення соціально-побутових потреб та потреб у медичній допомозі ветеранів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, жертв нацистських переслідувань та сімей загиблих (померлих) воїнів. Це дасть нам змогу забезпечити індивідуальне піклування та увагу кожному ветерану", – сказала Наталія Королевська.

За її словами, розробленим Порядком, зокрема, визначено здійснення Державною службою з питань інвалідів та ветеранів аналізу інформації про потреби ветеранів і стан їх задоволення та надання відповідних даних до Мінсоцполітики.

"Визначення індивідуальних потреб ветеранів здійснюватиметься за встановленою Мінсоцполітики формою, що має назву "Соціальний паспорт ветерана". Він заповнюватиметься соціальними працівниками, працівниками структурних підрозділів з питань соціального захисту населення райдержадміністрацій та використовуватиметься в роботі відповідних служб", – сказала вона.

Як пояснила Міністр, цей документ міститиме інформацію щодо соціально-побутових умов проживання ветерана, стану його здоров'я, надання пільг, компенсацій, соціальної допомоги та обслуговування тощо. "Це посилить соціальний захист ветеранів", – зазначила Наталія Королевська.

Нагадаємо, нещодавно Мінсоцполітики презентувало пакет першочергових дій з посилення соціального захисту населення за напрямками, які є найбільш чутливими для українців: сфера зайнятості, заборгованість із заробітної плати та своєчасність і правильність нарахування соціальних виплат та надання соціальних послуг.

Довідка:

Станом на 1 жовтня 2013 р. чисельність ветеранів війни, вдів та осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, що мешкають в Україні, складає 1,7 млн осіб, у т.ч.:

– інвалідів війни – понад 183 тис. осіб;

– учасників бойових дій – понад 214 тис. осіб;

– учасників війни – 1,0 млн осіб;

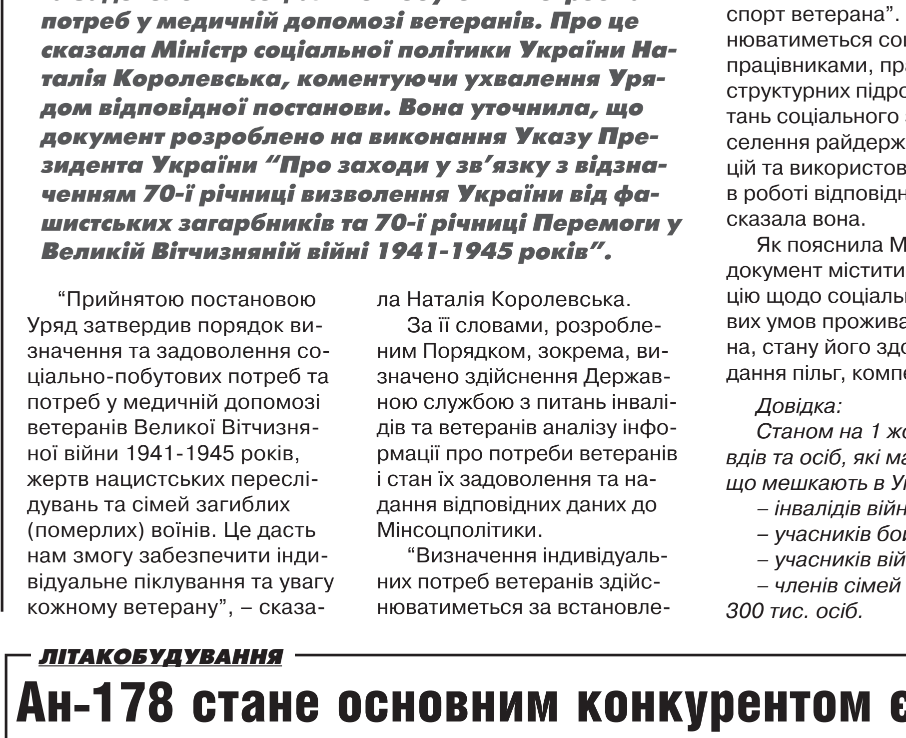
– членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни – понад 300 тис. осіб.

ЛІТАКОБУДУВАННЯ

Ан-178 стане основним конкурентом європейського С295

Найближчим часом процес створення першого військово-транспортного літака Ан-178 перейде у практичну площину. На думку його розробників, ця крилата машина стане основним конкурентом європейського С295.

"Ми вже почали створення цього літака, а наступного року ми його завершимо і почнемо літати", – сказав Д. Ківа. За його словами, "Антонов" працює над транспортним варіантом Ан-178 з максимальною вантажопідйомністю 18 тонн і дальністю польоту 4 тис. км.

"Його особливістю буде можливість перевозити морські контейнери, упакування тощо в райони з мало обладнаними або короткими аеродромами", – зазначив Д.Ківа.

Він додав, що Ан-178 схожий за силуетом вантажної кабіни на літаки С-160 і Ан-12, але буде випереджати їх за льотними характеристиками. А за своїми ТТХ літак зможе конкурувати з Airbus Military C295 і Alenia C-27 Spartan, котрі на даний момент успішно постачаються в різні країни світу.

За задумом розробників, Ан-178 повинен прийти на заміну застарілим транспортним літакам Ан-12, що експлуатуються в Україні та Росії, а також у ряді інших країн. Нова машина буде перевозити до 18 т вантажу і працювати на тих же аеродромах, що й Ан-12, зокрема й з ґрунтових ВПС.

НОВИНИ ОПК

Українська модернізація американського танка

Танк американського виробництва М60А3 досі знаходиться на озброєнні низки країн. Ця машина на сьогодні є морально і фізично застарілою. Але країни, де ці танки ще залишились, як правило, не мають фінансових можливостей для закупівлі нової техніки. Тож оптимальним варіантом для них є модернізація.

Свій варіант оновлення танка М60А3 пропонує і ДП "ХКБМ" (Державне підприємство "Харківське конструкторське бюро ім. Морозова").

Модернізація М60А3 передбачає такі елементи:

– Заміна башти із сучасним СУО: на модернізований М60А3 встановлюється зварна башта (з забаштовим автоматом заряджання), аналогічна за конструкцією танка "Ятаган ". СУО аналогічна танку "Ятаган". Так само є можливість установки на вимогу замовника додаткових елементів Системи управління озброєнням.

– Установка двигуна 6ТД2 (потужністю 1200 л/с) і сучасної трансмісії.

– Установка сучасного навісного динамічного захисту (Ніж/Дуплет), також можлива установка КАЗ "Заслін". Так само встановлюється СОЕП "Варта".

– Установка 120-мм гармати. Можливість застосування сучасних боєприпасів (зокрема керованих ракет типу "Комбат " українського виробництва).

НА РІДНУ ЗЕМЛЮ...

Ротацію у Ліберії завершено

У Республіці Ліберія завершилася чергова, 19-та ротація військовослужбовців 56-го окремого вертолітного загону національного контингенту місії ООН у цій країні. До базового табору українських вертолітників, що дислокується у містечку Робертсфілд, прибув третій борт з особовим складом та майном для миротворців.

Командир загону військовий льотчик 2-го класу полковник Олександр Венгер визначив завдання військовослужбовцям миротворчого підрозділу на період виконання завдань в африканській країні та побажав їм успішної служби.

– На нас покладено почесну місію – забезпечувати мир та спокій ліберійського народу, – звернувся до солдатів та офіцерів полковник Венгер. – Роботу українського національного контингенту у Ліберії високо цінує командування ООН, за що наші миротворці неодноразово були нагороджені сертифікатами, медалями та іншими відзнаками. Сподіваюсь, що фахова підготовка та злагодженість нашого військового колективу сприятиме професійному виконанню завдань за призначенням.

Олександр Венгер також зазначив, що командування загону робитиме все для того, аби особовий склад почував себе в базовому таборі зручно та комфортно.

Вертолітні ланки Мі-8 та Мі-24 одразу приступили до виконання оперативних і бойових завдань Місії ООН у повітряному просторі над Ліберією та Кот-д'Івуаром. А фахівці інших спеціальностей – до щоденного забезпечення життєдіяльність базового табору та несення бойового чергування на військових об'єктах.

Віктор Ануфрієв.
Фото автора.

Останні призовники присягли українському народу

"ОСІНЬ-2013"

15 листопада у полках та бригадах Повітряного командування "Центр" відбулись урочистості з нагоди складання військової присяги військовослужбовцями строкової служби останнього призову "Осінь-2013".

Так, у Василькові на вірність українському народу присяглися біля сотні строковиків та 12 контрактників, серед яких 8 жінок. Молодих захисників зі знаменною подією у їх житті привітали командири військових частин, представники ветеранських організацій міста та духовенства, рідні і гості.

Новобранцям побажали сумлінно виконувати посадові обов'язки, гідно захищати рідну землю, бути патріотами і гордістю для своїх батьків та Батьківщини.

Загалом, у військових частинах ПвК "Центр" присягу понад 200 молодих воїнів.

Любов Киналь.
м.Васильків.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА

За "партами" – фахівці з керівництва польотами

У період з 30 вересня по 15 листопада 2013 року у Миколаївському спеціалізованому центрі бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України, де командиром військовий льотчик 1 класу полковник Олексій Марченко, завершилось навчання на курсах підготовки офіцерів груп керівництва польотами авіації Повітряних Сил, Військово-Морських Сил, Сухопутних військ Збройних Сил України та авіаційного загону Державної служби з надзвичайних ситуацій України.

Під час перебування в Центрі з офіцерами було проведено цикл теоретичних занять та практичну підготовку на тренажерно-моделюючому комплексі "Репітер". Навчання проводилось за напрямками: керівник польотів на аеродромі, керівник ближньої зони, керівник дальньої зони, керівник зони посадки тощо. В цілому, з авіаційними фахівцями було відпрацьовано 24 "льотні зміни". А після виконання залікового комплексного тренування з робочих місць ГКП (групи керівництва польотами) офіцери склали випускний іспит.

За словами голови екзаменаційної комісії – заступника начальника центру з льотної підготовки, військового льотчика 1 класу полковника Владислава Загниди, рівень підготовки, який сьогодні було підтверджено на випускному іспиті, забезпечує якісне виконання поставлених завдань перед офіцерами групи керівництва польотами. До речі, середній бал офіцерів за іспити склав 4,2 бала.

Валерій Весельський.

В ЕФІРІ

Курсанти на телебаченні

Курсанти Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба практично ознайомилися з роботою журналістів регіональної телерадіокомпанії "Simon". Позапланові заняття відбулися в рамках інформаційно-медійної акції "В ефірі – захисник Вітчизни!".

– Саме з виходом першої програми Харківського радіо 16 листопада 1924 року і слів: "Увага, лунає Харків!" розпочато радіо– та телемовлення в Україні. Тому у назві нашого професійного свята слово "радіо" не випадково знаходиться на першому місці. Згодом це свято стало всеукраїнським, – розповів гостям головний редактор телеканалу Володимир Мазур.

Після знайомства з основними етапами роботи творчого колективу майбутні молодші командири спробували себе в ролі диктора. Вони зачитали інформацію про завершення осіннього призову на Харківщині. Аби було цікавіше, Володимир Мазур пообіцяв показати у вечірньому ефірі того військовослужбовця, хто краще за всіх впорається із завданням.

– Моя майбутня військова професія пов'язана з виходом у радіоефір та веденням перемов з екіпажами літаків, тому чіткість слів і порядок побудови речень для мене відіграють важливе значення, – зазначив курсант 2-го курсу молодший сержант Олександр Ветров.

Дмитро Горбунов. м.Харків.
Фото Олега Плаксія.

БЕЗПЕКА НА ДОРОЗІ

ТО у війську ніхто не скасовував

Тоді як Державтоінспекція скасувала обов'язкове проведення технічного огляду транспортних засобів, у війську його ніхто не відміняв. І йдеться не про штатну техніку військових частин, а особисті автівки військовослужбовців. Суть техогляду викладена у спеціальній телеграмі командувача Повітряних Сил і носить, радше, рекомендаційний характер, ніж обов'язковий. Обов'язковим лише є проведення огляду військових транспортних засобів напередодні зимового періоду експлуатації.

В окремій базі забезпечення Командування ПС ЗС України, куди, мабуть, телеграма надійшла найшвидше, до таких сезонних оглядів уже звикли. "А що, – кажуть автовласники, – ми служимо в армії, це одна велика сім'я, а командири за нас переживають, турбуються". Взагалі, до заходу у частині ставляться дуже серйозно. Тут служить чимало людей, які мають відповідну технічну освіту, можуть підказати один одному, допомогти. А час, відведений на огляд та підготовку транспортних засобів до зими, кожен з водіїв може провести з користю для себе. Так і зробили цього тижня у базі забезпечення.

– Ми не ставимо нікому жодних вимог чи ультиматумів, – розповідає заступник командира частини з озброєння підполковник Сергій Нечаєв. – Усі люди дорослі, повинні розуміти, що безпека дорожнього руху – це життя не лише особисте, а й тих, хто на задньому сидінні. Наша мета – довести до особового складу, що має у власності транспорт, про основні особливості експлуатації в зимовий період.

Перше і, мабуть, головне, на що звертається увага, – це наявність зимової гуми. Хоч надворі ще доволі тепло, "перевзуватися" треба трішки заздалегідь, бо коли "ненароком" впаде сніг на голову, величезних черг на шиномонтажах не уникнути. Саме у цей період фіксується найбільша кількість ДТП. Крім того, під час огляду перевіряють світлову сигналізацію, гальмівну систему, систему очищення вікон й загальний стан автомобіля.

Слід зазначити, що подібні огляди повинні відбутися у всіх частинах виду й покликані нагадати автовласникам про безпеку дорожнього руху, а не силоміць змусити їх встановлювати сезонну гуму й готувати автомобіль до зими.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

У Василькові – ювілейний випуск контрактників

У 38-му Об'єднаному навчальному центрі Повітряних Сил Збройних Сил України, де начальником полковник В'ячеслав Хлоп'ячий, визначна подія – 11 листопада відбувся 100-й випуск військовослужбовців-контрактників.

Підготовка військовослужбовців у навчальному центрі розпочалась ще 2002 року. За цей час тут опанували ази військового мистецтва понад 8 тис. контрактників. "Винуватцями" ж ювілейного випуску стали понад 100 курсантів контрактної служби, серед яких – 10 жінок. У цьому наборі здійснено фахову підготовку військовослужбовців за двома десятками спеціальностей, зокрема авіаційних механіків, фахівців з радіотехнічного та аеродромно-технічного забезпечення польотів, спеціалістів для зенітних ракетних та радіотехнічних військ тощо. Також були підготовлені військовослужбовці – кандидати на заміщення вакантних посад сержантів базового рівня.

За підсумками навчання кращих результатів досягли прапорщик В.Березюк, старший сержант Є.Рибицький, сержант С.Заболотський, молодший сержант О.Годованець, молодший сержант В.Твердохліб, солдат М.Безрука.

Під час урочистих заходів з нагоди випуску до військовослужбовців, які отримали посвідчення про закінчення навчання, зі словами вітання звернувся заступник начальника центру – начальник навчального відділу підполковник Костянтин Герасімов, який подякував за добрі показники та побажав військовослужбовцям успіхів у подальшій службі.

У свою чергу, до своїх командирів та товаришів по навчанню, звернулась старшина Любов Сальнікова: "Я вдячна керівництву навчального центру та офіцерам-викладачам, які передали мені свої дорогоцінні знання. Я дуже задоволена тим, що у мене з'явилося багато нових товаришів, адже з перших днів у нас сформувався міцний та дружній колектив, в якому один одному допомагав".

До речі, в Об'єднаному навчальному центрі Повітряних Сил Збройних Сил України активно впроваджуються передові технології забезпечення навчального процесу. Так, більшість навчальних аудиторій обладнані мультимедійними комплексами, під час занять активно використовуються навчальні фото– та відеоматеріали, що надає викладачеві більше можливостей для детального роз'яснення навчального матеріалу, а курсантам дозволяє краще його зрозуміти та засвоїти.

Попри інтенсивний навчальний процес керівництво центру потурбувалось і про створення належних умов для всебічного відпочинку військовослужбовців та організації їхнього дозвілля. Зокрема, кожен курсант під час навчання мав можливість відвідати визначні місця Василькова та Києва, побувати на концертах за участю мистецьких колективів, зустрітися з представниками духовенства тощо.

Слід також додати, що невдовзі в Об'єднаному навчальному центрі ПС ЗС України планується запровадити загальновійськову, фахову та багаторівневу (за базовим та середнім рівнями) підготовку військовослужбовців-контрактників для Збройних Сил України.

Юлія Доброноженко.

Кузня авіаційних фахівців

Майже сорок лейтенантів з авіаційних частин Повітряних Сил проходять навчання у Спеціалізованому центрі бойової підготовки авіаційних фахівців, що в Миколаєві. Протягом жовтня-листопада лейтенанти – вчорашні випускники інженерно-авіаційного факультету ХУПС, перенавчаться на бойові типи літальних апаратів, які згодом вони обслуговуватимуть у своїх військових частинах.

Миколаївський спеціалізований центр бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України, який очолює військовий льотчик 1 класу полковник Олексій Марченко, є одним з військових закладів Збройних Сил України, де сотні льотчиків, фахівців інженерно-технічної служби та озброєння підвищують свою кваліфікацію, перенавчаються на нову для них авіаційну техніку, отримують передові знання за фахом.

Так, з початку 2013 року в Центрі підвищили кваліфікацію майже триста слухачів, з яких льотного складу – понад 80 чоловік. Сьогодні Центр бойової підготовки має понад 30 спеціалізованих, добре обладнаних аудиторій та класів. А сучасна тренажерна база (комплексний авіаційний тренажер КТС-32 літака Іл-76МД та комплексний авіаційний тренажер КТС-21М літака МіГ-29), навчальна техніка, лабораторне устаткування дозволяють якісно готувати авіаційних фахівців.

Слухачі проходять підготовку за чотирма профілями навчання:

– авіаційне обладнання літаків МіГ-29, Су-27, Л-39 та вертольота Мі-8;
– авіаційне озброєння літаків МіГ-29, Су-27, Су-24, Су-25, Л-39;
– двигуни літаків Іл-76, МіГ-29, Су-27, Су-24, Су-25 та вертольота Мі-8;
– радіоелектронне обладнання літаків Су-24 та Су-27.

Протягом усіх попередніх екзаменів слухачі показали досить хороші результати.

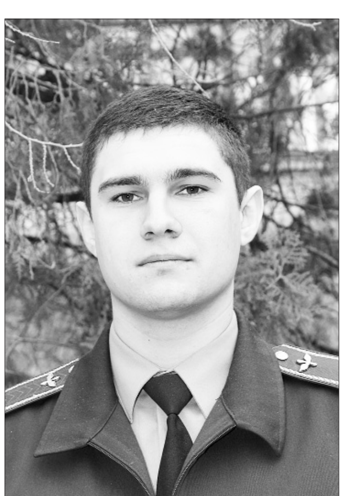
За словами заступника начальника Центру полковника Олександра Абрамчука, навчання дозволить лейтенантам суттєво підвищити свій фаховий рівень.

– Впевнений, що після перепідготовки, коли вони обійматимуть відповідні посади, наші випускники стануть надійними помічниками своїх командирів, – додав офіцер. – Зараз навчання триває, йде планове складання іспитів. Отже, побажаємо офіцерам стати справжніми професіоналами своєї справи.

Валерій Весельський.
Фото автора.

ЛЕЙТЕНАНТ ЮРІЙ ГАВРИЛЮК.
Старший технік спеціальної інженерної служби (м.Старокостянтинів). Навчався за профілем фахівців інженерно-технічного складу з авіаційного озброєння літака Су-24М.
– В Центрі ми закріпили базові знання за основними зразками озброєння та принципами їх експлуатації, які були отримані у ХУПСі. Опанували особливості їх експлуатації на конкретних типах літальних апаратів. За допомогою викладачів Центру кожен з нас виявив особисті недоліки та визначив вектор удосконалення своїх спеціальних знань у подальшій службі.

ЛЕЙТЕНАНТ АНДРІЙ КІБАЛЬНІК.
Технік авіаційної ескадрильї (м.Миколаїв). Навчався за профілем фахівців інженерно-технічного складу з авіаційного озброєння літака Су-25.
– Під час занять навчальний матеріал викладався цікаво та доступно. Викладачі продемонстрували глибокі знання предмету навчання. В Центрі було створено хорошу дружню атмосферу, що, я вважаю, дуже добре сприяє засвоєнню матеріалу.

ЛЕЙТЕНАНТ ОЛЕКСАНДР КУПРІЄНКО.
Технік корабля (м.Бориспіль). Навчався за профілем фахівців інженерно-технічного складу вертольота та двигуна вертольота Мі-8МТ.
– Перенавчання в Центрі стало черговою сходинкою у нашому професійному зростанні. Я переконаний, що кар'єрний успіх залежатиме від копіткої щоденної роботи кожного та бажання самовдосконалюватись.

ВІДЛУННЯ ВІЙНИ

Пошуковці розкопали бомбардувальник із загиблим екіпажем

“Розшукуються нащадки лейтенанта Педька Івана Дмитровича”, – така інформація днями розлетілась соціальними мережами і українськими сайтами.

Іван Дмитрович – радянський льотчик, що загинув під час Великої Вітчизняної війни, уродженець сучасного Світловодська, що на Кіровоградщині. За даними Книги Пам’яті, льотчик-бомбардувальник вважався “зниклим безвісти”... Вважався, до недавніх пір.

Справа у тому, що на початку листопада пошуковці російської експедиції “Долина” неподалік села Молвотіци Марйовського району на півдні Новгородської області знайшли фрагменти радянського пікіруючого бомбардувальника “Пе-2” із останками трьох людей.

Офіційний представник експедиції “Долина” Ігор Свінцов пояснив, що спочатку були виявлені фрагменти алюмінію літака. Координати падіння бомбардувальника також вдалось встановити швидко і точно. Але витягнути саму машину із останками бійців змогли тільки рік потому і, що називається, з боєм: місце, відоме як “Болотний фронт”, навіть зараз має дурну славу.

У селі Молвотіци проживає усього 300 жителів. А братських могил у околиці – більше двох десятків. Місцеві до цих пір часто знаходять снаряди, частини збитих літаків. Ось і про знайдений літак розповідали старики: “десь в болоті лежить бомбардувальник”.

– Порядкові номери на агрегатах літака дали змогу через архівні документи встановити місце його дислокації і склад екіпажу, – розповів Ігор Свінцов. – Бомбардувальник “Пе-2” перебував у складі 260-го бомбардувального авіаційного полку 6-ї змішаної дивізії Північно-західного фронту. Знайти в таких умовах номер машини, а тим паче останки льотчиків – практично неможливо. Але в якийсь момент ковш екскаватора витягнув із болота двигун.

Останні відомості про цей бойовий літак датуються 8 вересням 1941 року – його екіпаж цього дня брав участь у відбитті наступу німецьких військ в районі села Молвотіци. Він був збитий зенітною артилерією противника і загорівся у повітрі. Екіпаж, ймовірно, продовжував скидати бомби. Недалеко від лінії фронту машина впала.

Нещодавно були оприлюднені імена трьох льотчиків, що загинули хороброю смертю у битві за Ленінград. Це капітан Олексій Черунов, заступник командира авіаційної ескадрильї 260-го авіаційного полку пікіруючих бомбардувальників, 1909 року народження, уродженець міста Ленінград; молодший сержант Олексій Хромов, 1916 року народження, уродженець села Єгорово Спас-Клепєвського району, Рязанської області; лейтенант, стрілок-бомбардир Іван Дмитрович Педько, 1920 року народження, уродженець села Колоборок, Новогеоргіївського району Єлисаветградського повіту (нинішня Кіровоградська область).

Всеукраїнська громадська організація “Закінчимо війну” готова організувати передачу останків нашого героя-земляка, для його гідного перепоховання у почесному місці. Наразі ведуться переговори із місцевою владою і триває активний пошук нащадків льотчика.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

ІПОТЕРАПІЯ

Сідлали коней на “Зачарованому озері”

Не відомо, чи втрутилось у цей процес глобальне потепління, але по-справжньому літня осінь внесла свої корективи у плани багатьох українців. Дехто у листопаді ще купається в Чорному морі, дехто ходить по гриби, а хтось вирушає у невеличкі мандрівки.

Використати теплу погоду з користю для себе вирішили в одній з військових частин на Вінниччині. Лише два тижні тому військовослужбовці та працівники Збройних Сил полку зв’язку, де командиром підполковник Дмитро Задворнов, разом із членами своїх сімей відвідали славнозвісний Софіївський дендропарк у місті Умань. А вже на початку листопада завітали на базу відпочинку “Зачароване озеро”, що знаходиться біля смт. Стрижавка. До речі, саме у цьому населеному пункті військовослужбовці були торік – на ставці “Вервольф”.

Цього разу зв’язківці не лише приємно відпочили та поспілкувалися на природі, а й здружилися сім’ями, об’єднавшись у одну веселу дружню родину.

Місцина для відпочинку була обрана не випадково, адже саме у “Зачарованому озері” є можливість осідлати коня, насолодитися красою озера, вдихнути на повні груди чисте повітря і промчати галопом на вороному.

Майже кожна родина взяла із собою дітей, які досхочу накаталися на слухняних конячках – Орликові та Актрисі. Захопленню малечі просто не було меж! А скільки радості було в очах дітей, коли вони годували коней з долоні!

Ну і який відпочинок на природі без запашної юшки. Наваристa уха, тушкована картопля з м’ясом та грибами, шашлик, ароматний гарячий чай – усі страви готували під керівництвом заступника начальника польового вузла зв’язку з виховної роботи майора Олександра Субботіна, який виступив організатором заходу.

Різнобарвне листя, що шаруділо під ногами, багато цікавих скульптурних композицій та колоритні дерев’яні будівлі сприяли організації своєрідної фотосесії. Тож гарні світлини ще довго нагадуватимуть військовослужбовцям та їхнім родинам про відпочинок на “Зачарованому озері” й поповнять колекцію знімків з попередніх культурних заходів.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.

“PHOTO CHALLENGE – 2013”

Льотчик-ветеран переміг у міжнародному фотоконкурсі

Колишній льотчик Олександр Свистунов, який наразі є пенсіонером, став переможцем міжнародного конкурсу газети “Metro” – “Photo Challenge – 2013”.

Чоловік обійшов майже 39 тисяч любителів і професіоналів із 21 країни світу і виграв головний приз – подорож до Гани. Знімок Олександра отримав понад 120 тисяч голосів.

Цікаво, що про конкурс чоловік дізнався абсолютно випадково. Друзі зателефонували йому і розповіли, що хтось виклав на одному із сайтів його фотографії під чужим ім’ям. Тоді і сам Олександр зареєструвався на конкурсі. Каже, зовсім не розраховував на перемогу, адже гарних робіт надсилали дуже багато, за деякі він і сам голосував.

– Я зробив кадр давно, здається, ще до 2000 року, на плівковий фотоапарат, – говорить Олександр. – Зараз хлопчик з фотографії, звичайно, вже дорослий. У мене взагалі багато дитячих фотографій. Цей знімок зробив на репетиції шкільного оркестру. Ніколи б не подумав, що він сподобається такій кількості людей.

Раніше Олександр Свистунов був льотчиком, служив у Санкт-Петербурзі, а нині живе на Україні. Фотографією захопився не так давно – уже на пенсії, професійним фотографом чоловік себе не вважає.

– До України я приїхав після того, як отримав пенсію за вислугу років, – у 1992-му. Мені хотілося знайти таке місце, де можна займатися садівництвом і вирощувати виноград. Тому зараз живу в селі Скибинці недалеко від Вінниці. У цих місцях жила мама мого товариша, тому я і вирішив перебратися саме сюди.

Олександр поділився, що не фотографує усе підряд, та і не так вже у нього багато знімків. Зараз чоловік готується до подорожі в Африку.

– Краса знімків залежить не від техніки, яку ти використовуєш, а від внутрішнього світовідчуття. За кордоном я, якщо чесно, взагалі ще жодного разу не був, тому чекаю екзотики. Ось тільки закордонний паспорт отримаю – і можна їхати.

Фото "Вовка", що перемогло на МРС в номінації "слух".

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

ПІОНЕРУ АВІАЦІЇ

Пам'ятнику Можайському дали нове життя

Потуш, невеличке село на Тиврівщині Вінницької області, на перший погляд, зовсім непримітне. Проживає у ньому лише трохи більше сотні мешканців. Та усі без винятку потушчани пишаються рідним селом, адже воно є батьківщиною першого у світі літака. Саме тут, рівно 140 років тому Олександр Можайський, родоначальник вітчизняної авіації, проводив перші випробування літального апарата.

Зараз про видатні події минулого нагадує пам'ятний знак. Встановили його ще 70 років тому, та нині виглядає він як новий. З нагоди 140-річчя пам'ятний знак відновили, а навколо нього зробили гарний сквер. На церемонію відкриття оновленого пам'ятника приїхали представники Командування Повітряних Сил, ветеранських організацій області, органів місцевого самоврядування та місцеві жителі. З нагоди ювілею першого польоту планера свої вітання надіслало керівництво Санкт-Петербурзької військово-космічної академії ім. О.Ф. Можайського.

– Довгий час на пам'ятний знак ніхто не звертав уваги, – розповів член виконкому спілки офіцерів у Вінницькій області Олег Горобець. – Адже роки йшли, територія поступово занепадала. Минулого року ландшафтний комплекс "Можайщина" разом із пам'ятним знаком переміг у конкурсі "7 чудес Тиврівщини", за перемогу були виділені кошти, що і пішли на окультурення території. Сподіваємось, що зараз він заживе новим життям, адже це місце дійсно славетне. На полі, де зараз росте кукурудза, проходили випробування першого літака. Такі речі забувати не можна.

Селяни сподіваються, що з часом до Потуші приїжджатимуть екскурсії, тим паче після впорядкування "Можайщини" похвалитись є чим.

– Хто такий Можайський, у нас знають усі: від школярів до пенсіонерів, – поділилась голова Шембелівської сільради Любов Соболь. – Ми пишаємось тим, що така видатна людина проживала у нашому селі, впевнена, що він любив цю землю і працювалось йому тут легко. Багато жителів із села Потуш в ті далекі часи працювали на дачі винахідника першого у світі літака. Про освоєння Можайським повітряного простору на території Потушу у 1873-1876 роках писав морський інженер Богословський: "Можайський двічі піднімався і літав з комфортом".

– Планер, на якому Олександр Федорович перелітав через річку Південний Буг, навіть після від'їзду з України, ще довго зберігався на території його садиби. Однак після революції у 1918 році маєток спалили більшовики, – розповідають селяни.

– Ми зібрали багато документальних матеріалів та фотоматеріалів про винахідника, – додала Любов Соболь, – надзвичайно цінною знахідкою виявилося дзеркало із маєтку Можайського, яке було знайдене у будинку жительки села Олени Шкляренко-Кузьменюк. Сьогодні це дзеркало прикрашає музейну кімнату села та школи. Зазираючи у нього, кожний із нас відчуває гордість, адже більше 130 років тому у нього дивився сам Олександр Можайський.

Селяни пообіцяли слідкувати, аби територія навколо пам'ятника завжди була доглянутою і впорядкованою.

Анастасія Олехнович . "Крила України".
Фото Владислава Дем'яненка.

ДОНОРСТВО

Аби банк крові не спорожнів

Два десятка військовослужбовців Вінницького гарнізону здали майже 100 літрів крові для потреб пацієнтів Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону.

– Це планова, добровільна акція щодо здачі крові нашими військовослужбовцями, – підкреслив начальник медичної служби 137-го об'єднаного Центру МТЗ ПС ЗС України капітан медичної служби Петро Мельник. – Кров здаємо у Вінницькій обласній станції переливання крові за графіком, затвердженим наказом начальника гарнізону про організацію безоплатного донорства у військових частинах Вінницького гарнізону.

Завідувач відділу комплектування донорських кадрів Вінницької області Сергій Придатченко, у свою чергу, підкреслив, що здача крові – почесна і благородна місія людей, які віддають частку себе на благо одужання, а інколи і спасіння життя та здоров'я інших громадян. Тим почесніша ця місія і для військовослужбовців, які у такий спосіб проявляють себе як справжні Захисники Вітчизни. Крім того, він наголосив, що не усі військові частини гарнізону чітко дотримуються графіка, затвердженого начальником гарнізону. Цьогоріч з шести військових частин лише військовослужбовці, де командирами полковник Костянтин Єлізаров та гвардії полковник Олег Нечипорук, здали кров для ВМКЦ ЦР.

– Якщо ще до 2005 року в структурі донорства України військовослужбовці складали 15-20%, то, на жаль, зараз цей відсоток ледве сягає 5%, – констатував Сергій Придатченко і додав, що раніше донорською кров'ю військові не лише повністю забезпечували потреби своїх військово-медичних установ, а часто надлишок їхнього банку крові йшов на потреби цивільного населення.

– Наразі ж ситуація прямо протилежна. Відвідувачі і пацієнти Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону через нестачу цієї життєво важливої субстанції часто звертаються за допомогою саме до цивільних донорів, і це є певною проблемою, яку завдяки цілеспрямованій агітаційно-виховній роботі командирів і начальників спільно з лікарями можна успішно вирішувати самотужки, –

переконаний Сергій Придатченко.

Крім честі, ця свята місія має також і ряд корисних дій на організм людини. Так, навіть при нерегулярній, а два-три рази на рік, здачі крові тіло звикає і адаптується до періодичної крововтрати. Недарма ж у контракті найманців відомого на весь світ французького легіону є пункт про обов'язкову, раз на рік, здачу крові.

Андрій Агєєв.
Фото автора.

З НАГОДИ СВЯТА

Погоду гарантуємо!

Будь-який прогноз – справа невдячна. Не є винятком і прогноз погоди. Більше того, гострі язички люблять жартувати, що точний прогноз синоптиків може бути лише "на вчора". Втім, у метеорологічній службі штабу Командування Повітряних Сил ЗС України дещо іншої думки. Недарма ж будь-яке планування польотів чи перельотів авіації розпочинається саме із заслуховування представника цієї структури.

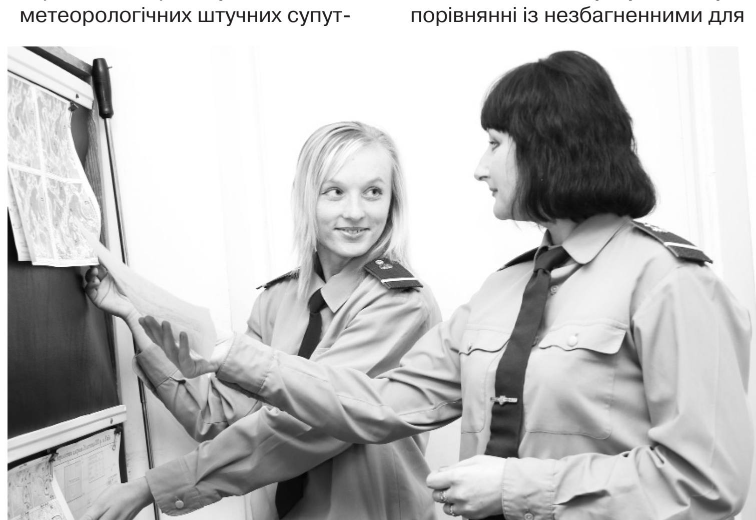
Вже давно можливості літальних апаратів дозволяють виконувати бойові завдання, незважаючи на примхи погоди. До того ж український клімат, попри чималу територію нашої держави і наявність різних кліматичних зон, достатньо поблажливий. А буревії та урагани для нас хоч і не менш неприємні, аніж, скажімо, для філіппінців чи американців, проте, на відміну від тамтешніх країв, трапляються не так вже й часто. Та це зовсім не означає, що про "природну" складову можна забути.

Як свідчить досвід, недооцінка метеорологічного стану неприпустима. Погодні явища (грозова активність в районі аеродрому, сильний боковий вітер, погана горизонтальна видимість, ожеледиця тощо) так чи інакше накладають суттєвий відбиток на виконання польотів, експлуатацію авіаційної техніки, роботу особового складу та засобів забезпечення польотів. Льотчик, нехтуючи умовами погоди, створює небезпечні ситуації сам для себе. Нехтуючи умовами погоди командир авіачастини створює небезпечні ситуації для всіх екіпажів, які літають. Тож від уміння керівного складу правильно оцінювати метеорологічну обстановку, а відтак, і приймати виважені рішення на всіх етапах підготовки і проведення польотів, залежить ефективність заходів навчально-бойової підготовки.

Саме для того, аби не бути заручниками погоди, грамотно планувати бойову підготовку з урахуванням природних явищ і катаклізмів у короткій і більш віддаленій перспективі, існує метеорологічна служба Повітряних Сил ЗС України зі штатом фахівців-синоптиків. Їхнє головне завдання – готувати інформацію про фактичну і прогностичну метеорологічну обстановку в районах дислокації та застосування військ (сил), здійснювати метеорологічне забезпечення польотів та перельотів авіації, несення бойового чергування в метеорологічному відношенні, аерологічне спостереження за станом атмосфери, розробляти прогнози погоди, своєчасно оповіщати та попереджати війська про небезпечні та стихійні гідрометеорологічні явища тощо.

– Інженери-синоптики авіаційних частин здійснюють цілодобове спостереження за фактичним станом погоди в місцях дислокації, – розповідає начальник метеорологічної служби штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Ігор Мельник. – Отримана ними інформація узагальнюється в метеорологічних підрозділах вищих штабів. Згодом дані про фактичну погоду над територією усієї України надходять до Авіаційного метеорологічного центру Командного центру Повітряних Сил ЗС України, де, враховуючи дані з метеорологічних штучних супутників, наші фахівці розробляють усі необхідні синоптичні документи в інтересах виду.

За словами головного синоптика Повітряних Сил, прогнози авіаційних метеорологів справджуються щонайменше відсотків на 90. Таку доволі високу точність у досить "непрогнозованих", як для пересічної людини, природних процесах вдається досягти завдяки новітнім засобам і методам спостереження за атмосферними явищами і, безперечно, чималому практичному досвіду кожного фахівця. І все ж є періоди, коли погода вперто доводить, що жодні знання та багаторічний досвід професіоналів найвищого гатунку – ніщо у порівнянні із незбагненними для нас, простих смертних, задумами Творця.

– Осінньо-зимовий та весняний періоди – найбільш непередбачувані в плані напрацювання прогнозів, – говорить полковник Ігор Мельник, – а значить, і найскладніший у процесі планування польотів та перельотів. До того ж, наявність гірських масивів на заході України та в Криму, а також безмежні водні ресурси на півдні нашої держави, значною мірою позначаються на формуванні погодних умов. Інколи погода може змінюватись надзвичайно швидко. Тому для нас, фахівців-метеорологів, важливо постійно тримати руку на "пульсі" погоди і своєчасно попереджати про можливі небезпечні та стихійні гідрометеорологічні явища. Грамотне та всебічне врахування метеорологічних умов під час організації та проведення польотів – запорука їх безпеки. Зрештою, від усього цього залежить успішне виконання заходів бойової підготовки, а значить – й обороноздатність нашої держави.

До речі, саме у ці мінливі і часом не зовсім привітні осінні дні фахівці-метеорологи відзначають своє професійне свято. Тож користуючись нагодою, хочеться побажати, щоб погода дарувала їм лише приємні сюрпризи, а їхні прогнози справджувались на всі 100 відсотків, додаючи людям оптимізму і хорошого настрою.

Андрій Яцик. "Крила України".
Фото Юрія Гната.

Гвардійці

Завдати раптового удару вглибині оборони супротивника, захопити чи зруйнувати важливий об'єкт – одні з основних завдань спецпризначенців. У багатьох випадках рішучі дії десантників, власне, і визначають подальше ведення бойових дій основних сил.

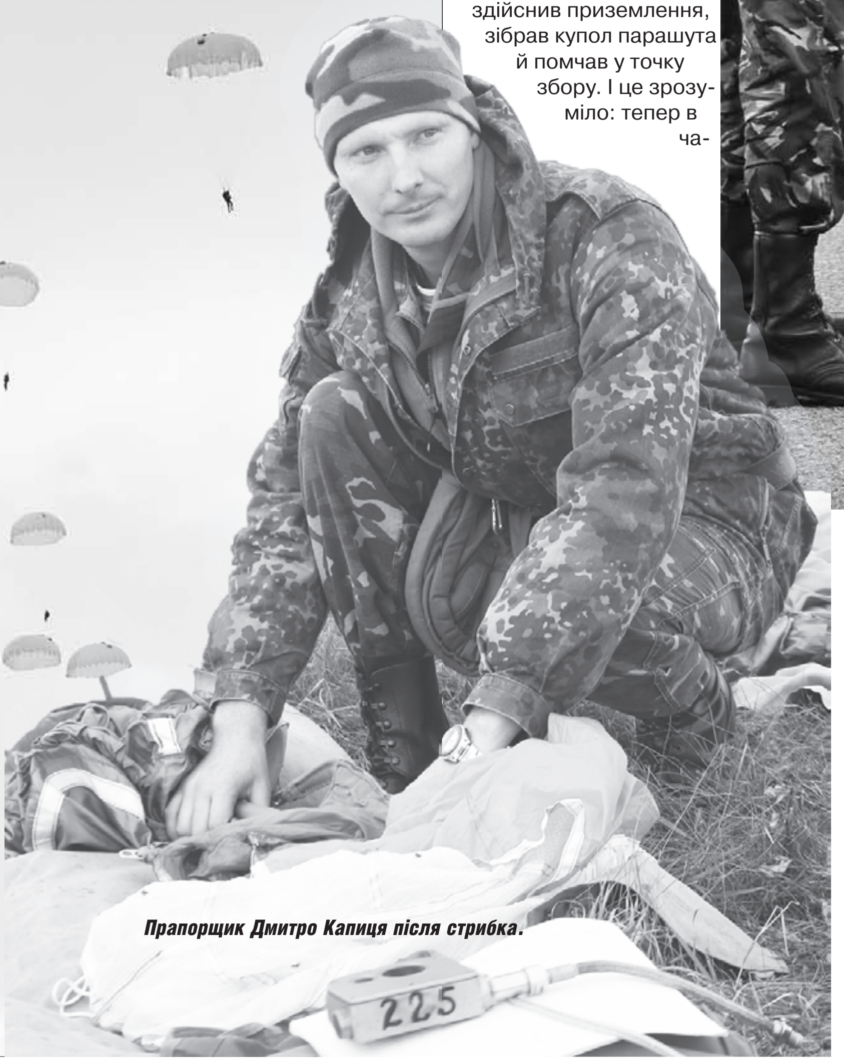

Командир бригади транспортної авіації гвардії полковник Олег Нечипорук.

Зрозуміло, що успішне виконання цього завдання напряму залежить від вдалого десантування з повітря. Саме його і відпрацьовували військовослужбовці окремого полку спецпризначення з Хмельниччини та особовий склад гвардійської бригади транспортної авіації, що на Вінниччині.

Усе проходило поблизу обласного центру, на базі згаданої військово-транспортної авіаційної бригади, якою командує гвардії полковник Олег Нечипорук. Армійські спецпризначенці прибули до Вінниці опівдні. Одразу після постановки завдань та решти підготовчих заходів у небо злетів Ан-26 із першою групою військовослужбовців на борту. Його особисто пілотував командир авіабригади. Після набору необхідної висоти літак зайшов на місце висадки. Відкрилась рампа, загорілось зелене світло. Мить – і три десятки куполів уже в небі над аеродромом. Видовище – надзвичайне!

Підготовка військовослужбовців полку спецпризначення відчувалася як у небі, так і на землі: кожен успішно здійснив приземлення, зібрав купол парашута й помчав у точку збору. І це зрозуміло: тепер в частині служать лише професіонали – контрактники. Адже частини спецпризначенців та десантників одні з перших були укомплектовані військовослужбовцями за контрактом. Безумовно, важливу роль грає престиж служби в елітних військах, але одним із основних аргументів вдалого укомплектування все ж залишається суттєве підвищення грошового забезпечення цим категоріям військовослужбовців.

Прапорщик Дмитро Капиця після стрибка.

Та повернімося до бойової роботи. Цього дня було проведено декілька десантувань вдень та вночі в простих і складних метеорологічних умовах. Стрибки здійснювалися з висоти 600 метрів на швидкості 220 кілометрів на годину. Загалом – понад 120 десантувань.

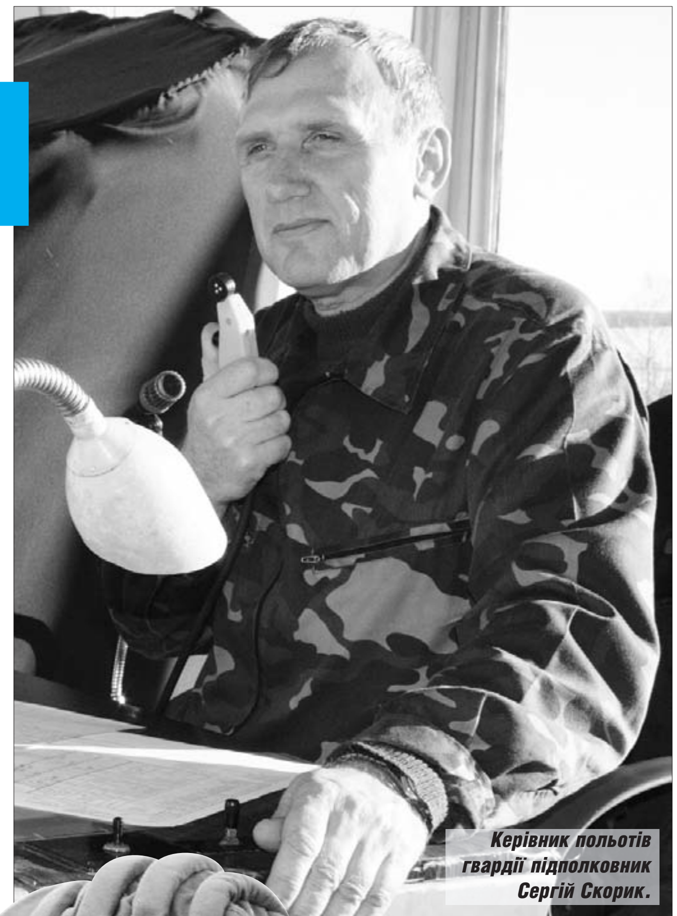
До речі, у полку є чимало офіцерів, прапорщиків та контрактників, які брали участь у бойових діях та миротворчих операціях під егідою ООН. Чотири із них тільки у вівторок, 12 листопада, повернулися з Африки, а вже у п'ятницю, 15-го, стрибали з парашутом. Серед них – і фельдшер медпункту прапорщик Дмитро Капиця.

– У миротворчій місії в Республіці Ліберія був не вперше, сподіваюсь, і не востаннє. Повернувся – і зразу в бій. Така специфіка нашої частини, де пріоритетне значення має висока бойова готовність та мобільність. А з парашутом у нас стрибають усі, – розповів прапорщик Дмитро Капиця, відповідаючи на запитання, – і медики, і фінансисти, і зв'язківці. Горджусь, що мені випала доля слу-

десантували “спецназ”

Керівник польотів гвардії підполковник Сергій Скорик.

жити саме в цьому полку.

Пишаються своєю бригадою, якій по праву належить звання "гвардійська", й авіатори. Вони успішно провели серйозну льотну зміну, де виконали чимало завдань з курсу бойової підготовки. Одне з найскладніших, звичайно, – десантування особового складу. Тоді як досвідчений командир бригади здійснював його не вперше, для заступника командира ескадрилії гвардії капітана Артема Олійника воно було дебютним.

– Звичайно, складне завдання, – зізнається Артем Олійник, – потребує посиленої уваги, зосередження і має свої особливості. Необхідно ювелірно точно вийти на точку скидання. Також, при відкритій рампі, непросто рівно утримувати літак, а це – дуже важливо. На борту десятки людей, ми це розуміємо, адже все залежить від вдалих дій усього екіпажу. Деяке хвилювання, звичайно, є. Воно, мабуть, присутнє у кожного на борту літака, однак відчуваєш впевненість у власних силах, коли у тебе інструктором – командир бригади, а штурманом – гвардії підполковник Костянтин Зеленський.

Усього протягом льотної зміни було здійснено 15 вильотів на літаках Ан-26. Польоти відбувалися в простих та складних метеорологічних умовах. Про це та інше розповів командир авіабригади.

– Загалом завдання виконані успішно, – каже гвардії полковник Олег Нечипорук. – Ми поставили до строю молодь, відновили навички пілотування, успішно десантували військовослужбовців полку спецпризначення.

Крім того, окремі льотчики виконали визначені вправи з курсу бойової підготовки, такі як імітація вимкненого двигуна та інші. Льотний склад отримав необхідний досвід у бойовій роботі, що, в подальшому, дозволить пілотам підвищувати рівень класної кваліфікації.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото автора.

ВИПРОБУВАННЯ

Китайський авіаносець “Ляонін” розширює свої можливості

Колишній “українець” – авіаносець “Варяг”, який став першим китайським авіаносцем “Ляонін”, робить успішну кар’єру в Піднебесній. Нещодавно він завершив тритижневий вихід у море, протягом якого було досягнуто кілька важливих цілей у його випробуванні. Корабель повернувся в порт 11 листопада.

Одним із завдань було запуск винищувачів J-15 з усіх трьох злітних позицій на палубі авіаносця (дві перед надбудовою і одна кутова). Таким чином, корабель продемонстрував здатність запускати три винищувачі одночасно.

Іншим важливим етапом стали монтаж та демонтаж реактивних двигунів J-15 під час плавання. Обслуговування двигунів є важливим елементом підтримки авіакрила в боєздатному стані. Американські авіаносці мають широкі можливості для технічного обслуговування силових установок літаків і вертольотів.

Важливою перевагою американських авіаносців є здатність отримувати нові двигуни за допомогою палубних транспортних літаків Northrop Grumman C-2 Greyhound. Ці літаки вимагають катапульту для зльоту, їх неможливо використовувати на “Ляоніні”, який має лише трампліни.

Міністерство оборони Китаю повідомляє, що стало більше екіпажів, здатних проводити польоти з палуби авіаносця. Тим не менш, нічого не говориться про те, чи проводилися нічні зльоти і посадки винищувачів.

ЗАПОВНИЛИ НІШУ

Індія озброїться новими балістичними ракетами

Міністерство оборони Індії має намір прийняти на озброєння нову балістичну ракету малої дальності Pragati, яка з часом повинна буде частково замінити у військах застарілі Prithvi-I. Повної заміни Prithvi-I новими ракетами не відбудеться; сухопутні війська використовуватимуть старі боєприпаси для нанесення ударів по наземних об’єктах противника на великих відстанях.

Pragati, на відміну від Prithvi, оснащена твердопаливним двигуном і здатна вражати об’єкти противника на дальності від 70 до 170 кілометрів. Дальність польоту Prithvi-I становить 150 кілометрів. З маршу Pragati може бути розгорнута впродовж трьох хвилин; аналогічний параметр для застарілої ракети складає близько 30 хвилин. Подробиці щодо маси бойової частини нової тактичної балістичної ракети і її типу не уточнюються.

В сухопутних військах Індії Pragati повинна буде заповнити нішу між реактивною системою залпового вогню Pinaka, дальність якої становить 40 кілометрів, і Prithvi-I. При цьому нова ракета буде використовуватися частіше, оскільки дозволяє оперативніше наносити удари по об’єктах противника. Не виключено, що Pragati, як і Prithvi-I, отримає можливість оснащення ядерною бойовою частиною, хоча така можливість офіційно поки не визнана.

Ракети Prithvi-I надійшли на озброєння сухопутних військ і ВМС Індії в 1994 році. Ці ракети здатні нести звичайну або ядерну бойову частину масою до тонни. Раніше повідомлялося, що Prithvi-I можуть бути замінені новими тактичними балістичними ракетами Prahaar, розробка яких ведеться в даний час. Останнє випробування нового носія, що відбулося в липні 2011 року на полігоні в Чандипур, було визнано успішним.

ДЯКУЮЧИ США

Новий іранський безпілотник має дальність польоту до 2000 км

Збройні сили Ірану представили новий стратегічний безпілотний літальний апарат.

“Безпілотник Fotros має дальність польоту до 2 тисяч кілометрів і може літати на висоті понад 8 тисяч метрів при тривалості польоту від 16 до 30 годин”, – повідомив глава Міноборони Ірану Хосейн Дехкан.

Він додав, що БПЛА може виконувати як розвідувальні функції, так і нести ракети класу “повітря-земля” для участі в бойових операціях.

Нагадаємо, наприкінці вересня Іран заявив про початок масового виробництва безпілотних літальних апаратів, створених на основі перехоплених американських БПЛА.

У грудні 2012 року представник Корпусу вартових ісламської революції порадив США перерахувати свої безпілотні літальні апарати, коментуючи відмову Вашингтона визнати втрату БПЛА. Влада Ірану неодноразово повідомляла про перехоплення американських БПЛА, зокрема, в руках іранських військових виявився безпілотник типу ScanEagle.

КОНТРАКТИ

Дочекались “Вікрамадитья”

Росія передала Індії авіаносець “Вікрамадитья”, створений для її Військово-морських сил на базі російського авіаносного крейсера “Адмірал Горшков”. Урочиста передача корабля пройшла на суднобудівному підприємстві “Севмаш”. На авіаносці спустили російський прапор і підняли індійський, а дружина нового командира корабля Сураджа Беррі розбила об борт “Вікрамадитьї” кокос.

Найближчим часом корабель, який повинен стати флагманом індійського флоту, відправиться до місця несення служби. “Вікрамадитья” стане другим авіаносним кораблем у складі Військово-морських сил Індії. Зараз на озброєнні цієї країни є авіаносець “Віраат”, створений на базі британського легкого авіаносця “Гермес” 1959 року.

За умовами контракту російська влада мала передати “Вікрамадитью” Індії ще в 2008 році. Однак тоді ремонт і модернізація затягнулися, і терміни його здачі зрушили на кінець 2012 року. Цього терміну дотриматись також не вдалося.

Угоду про передачу авіаносця Росія і Індія підписали в 2004 році. Індійська сторона отримала корабель безкоштовно, але зобов’язалася сплатити Росії його модернізацію і постачання палубної авіації, в тому числі винищувачів МіГ і вертольотів Ка-27 і Ка-31. Початкова сума контракту становила півтора мільярда доларів, проте вже в ході робіт вона зросла до 2,3 мільярда доларів.

ВІЙСЬКОВА ПРИСУТНІСТЬ

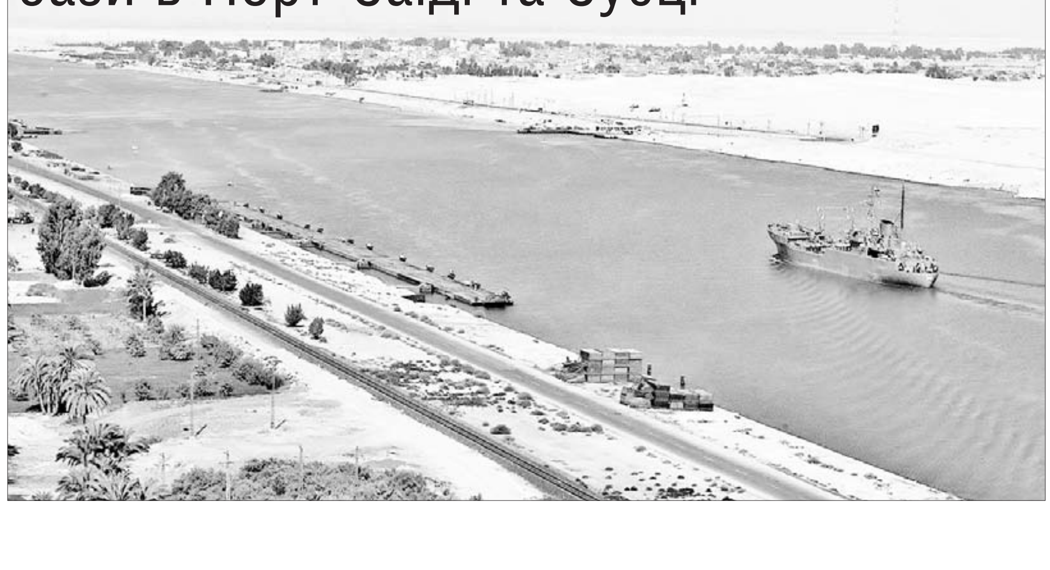
Росія отримає військово-морські бази в Порт-Саїді та Суеці

Йорданський портал Saraya News з посиланням на “інформовані джерела” опублікував подробиці секретної угоди між Росією і Єгиптом. У рамках цієї “історичної домовленості” Росії будуть надані військово-морські бази в Порт-Саїді та Суеці.

Портал підтверджує існування домовленості про те, що Росія продасть Єгипту “будь-які види озброєнь, без будь-яких обмежень” – за вибором єгиптян, на суму 4 мільярди доларів. Цю ж інформацію днями поширили російські інформаційні агентства, з посиланням на палестинську пресу. Портал до інформації додає – “чотири мільярди доларів за Єгипет виплатить Росії третя сторона – “держава Перської затоки”.

Одночасно повідомляється про те, що Єгипет відкинув спроби американців зірвати угоду з Росією в обмін на нормалізацію відносин із США. Єгиптяни не можуть пробачити Америці втручання у внутрішні справи і підтримку, надану “Братам-мусульманам” і Мухаммеду Мурсі.

Одночасно, одна з провідних газет Єгипту, al-Watan, повідомляє, що в порт Олександрія направляється російська військова армада з 16 кораблів. Al-Watan та DEBKA називають чотири ймовірних порти, в яких буде створена база російського флоту: Олександрія, Дамьєтта, Порт-Саїд і Розетта.

ПРОЕКТИ

Росія планує здійснити вісім космічних запусків до кінця року

Близько півсотні космічних апаратів намічається вивести на навколоземну орбіту російськими ракетами-носіями у найближчі півтора місяці.

"Три російських космічних пуски очікуються в листопаді, і п'ять – у грудні. При цьому російські ракети будуть злітати з чотирьох космодромів: Байконур, Плесецьк, Ясний і Куру у Французькій Гвіані", – повідомив "Інтерфаксу-АВН" представник ракетно-космічної галузі.

За його словами, 21 листопада – старт ракети " Дніпро" з пускової бази "Ясний" в Оренбурзькій області. Вона повинна вивести на орбіту понад тридцять супутників, основним з яких є арабський DubaiSat-2.

Він також повідомив, що 26 листопада до МКС з космодрому Байконур (Казахстан) на ракеті-носії "Союз-У" буде відправлений вантажний корабель "Прогрес М– 21М". "У грудні з Байконура намічається виконати два пуски ракет-носіїв "Протон-М" з розгінним блоком "Бриз-М": 8 грудня – з телекомунікаційним супутником Inmarsat-5F1, 26 грудня – з російським зв'язковим космічним апаратом "Експрес-АМ5", – зазначив співрозмовник агентства.

За його словами, на 20 грудня з космодрому Куру у Французькій Гвіані планується пуск ракети "Союз-СТ-Б" з розгінним блоком "Фрегат-МТ" і європейським телескопом Gaia.

Крім того, як повідомив представник ракетно-космічної галузі, з космодрому Плесецьк (Архангельська область) 22 листопада ракета-носій "Рокот" з розгінним блоком "Бриз-КМ" повинна вивести на орбіту три європейських апарати Swarm. "У грудні з Плесецька намічається виконати два пуски: першої ракети "Союз-2-1В" з розгінним блоком "Волга", яка полетить з апаратом "Лелека" та двома калібрувальними сферами СКРЛ-756, і ракети "Рокот" з блоком "Бриз-КМ" і трьома військовими супутниками", – додав він.

Попри те, що в першому кварталі наступного року Росія планує здійснити п'ять космічних запусків, на січень запусків не планується, уточнив представник ракетно-космічної галузі.

"У січні 2014 року російських космічних запусків не очікується. Хоча не виключено, що на цей місяць можуть "переповзти" пуски, які стоять у плані на грудень 2013 року", – сказав він.

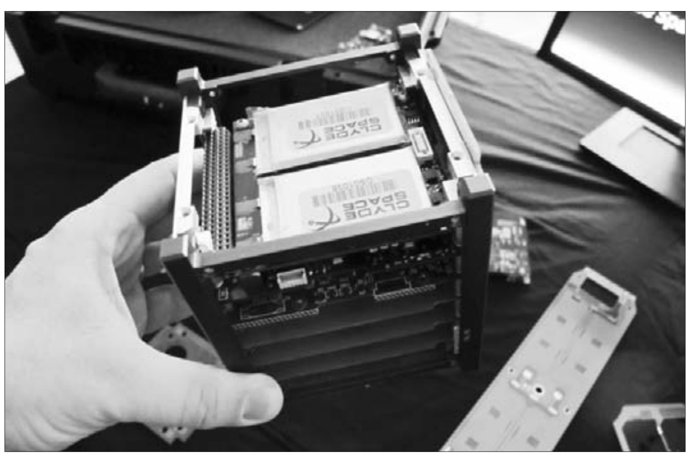
Так, перший російський космічний пуск 2014 року заплановано на 5 лютого з космодрому Байконур.

"Ракета-носій "Союз-У" відправить на Міжнародну космічну станцію вантажний корабель "Прогрес М-22М", – уточнив він.

А 10 лютого планується здійснити запуск турецького супутника зв'язку Turksat 4A за допомогою ракети-носія "Протон-М" з розгінним блоком "Бриз-М".

АМАТОРСЬКИЙ КОСМОС

Астронавти запустили чотири мікросупутники

Астронавти у вівторок і в середу запустили з борту Міжнародної космічної станції (МКС) чотири радіоаматорських мікросупутники, повідомляється на сайті НАСА.

Всі ці апарати запущені за допомогою спеціального пристрою, встановленого на експериментальній платформі японського модуля "Кібо".

У вівторок японський астронавт Коїчі Ваката запустив у космос три супутники. Це Pico Dragon, створений в'єтнамськими і японськими вченими, а також апарати ArduSat-1 і ArduSat-2, розроблені компанією NanoSatisfi на базі мікроконтролерів Arduino.

Всі три супутники створені за стандартом Cubesat: вони являють собою "кубики" зі стороною 10 сантиметрів.

У середу з МКС запущений їх більший "колега" TechEdSat-3p, який склали із трьох "кубиків" американські студенти під час стажування в центрі НАСА імені Еймса.

ГОРИЗОНТИ

Астана до 2020 року планує запустити космічний апарат

Казахстан до 2020 року планує запустити в космос апарат науково-технологічного призначення. Про це повідомила прес-служба глави держави Нурсултана Назарбаєва.

Назарбаєв вніс відповідні зміни у стратегічний план розвитку республіки до 2020 року.

"До 2020 року буде запущений і введений в експлуатацію космічний апарат науково-технологічного призначення", – йдеться в тексті документа.

Також планується до 2020 року забезпечити послугами високоточного супутникового зв'язку до 80 % території Казахстану.

Будуть розроблені та впроваджені 12 наукоємних технологій, у тому числі експериментальних зразків космічної техніки і матеріалів.

До 2015 року буде запущений і введений в штатну експлуатацію космічний апарат зв'язку і мовлення "KazSat-3", який забезпечить фіксований супутниковий зв'язок на всій території. До цього ж року в Астані буде побудований складально-випробувальний комплекс космічних апаратів із спеціальним конструкторсько-технологічним бюро космічної техніки і дослідним виробництвом.

НА МАРС: ІНДІЯ...

"Мангальян" підняв свою орбіту до 192000 км

Індійський марсіанський зонд "Мангальян" успішно підняв апогей своєї орбіти до висоти 192 тисячі кілометрів над Землею, повідомляє Індійська організація космічних досліджень (ISRO) у своєму акаунті в Facebook.

У ході п'ятого маневру щодо збільшення апогею орбіти двигун апарата спрацював без збоїв, що дозволило збільшити апогей зі 118 тисяч 642 кілометрів до 192 тисяч 874 кілометрів. Тривалість роботи двигуна склала 243 секунди. Нічний маневр, як зазначає телеканал NDTV, став останнім підвищенням висоти орбіти напередодні 1 грудня, коли почнеться найважливіший етап марсіанської місії – політ апарата від земної орбіти до Червоної планети.

НА МАРС: США...

Зонд Maven відправився в 10-місячну подорож до Червоної планети

Ракета "Атлас-5" і розгінний блок "Центавр" успішно вивели марсіанський зонд НАСА Maven на траєкторію перельоту до Марса, куди апарат добереться через 10 місяців, повідомляє НАСА.

Запуск ракети "Атлас" з марсіанським зондом відбувся зі стартового майданчика космодрому на мисі Канаверал, штат Флорида. Через 52 хвилини після старту розгінний блок "Центавр" вивів Maven на гіперболічну траєкторію, зонд відокремився від нього і відправився в самостійну подорож до Марса, куди він прибуде 22 вересня 2014.

"Політ "Атласу" і "Центавра" був бездоганним, наскільки це можливо. У нас відбувся напрочуд спокійний запуск", – поділився своїми враженнями Омар Баез, директор пускової служби НАСА.

На даний момент Центр управління отримує телеметрію з борту апарата, сонячні батареї дали струм.

НАВІГАЦІЯ

Розвідка та армія США: "ГЛОНАСС – загроза нацбезпеці"

ЦРУ і Пентагон намагаються умовити держдепартамент США не видавати Роскосмосу дозвіл на будівництво на американській території декількох вимірювальних станцій системи ГЛОНАСС через побоювання, що вони можуть бути використані у військових цілях, пише видання New York Times.

За даними видання, в американських спецслужбах і Пентагоні побоюються, що якщо Держдеп дозволить розмістити станції ГЛОНАСС, то Росія отримає "плацдарм на американській території, який значно збільшить точність російських керованих ракет". Вони також припускають, що станції можуть бути використані для розвiддіяльності безпосередньо з території США. Через ці підозри Білий дім відстрочив прийняття остаточного рішення з питання розміщення станцій до тих пір, поки Росія не надасть додаткові дані, а американські служби не прийдуть до спільної позиції, повідомили виданню анонімні джерела в Держдепі і адміністрації президента.

"Я хотів би зрозуміти, чому США мають бути зацікавлені у заохоченні такого конкурента GPS, як російська система ГЛОНАСС, коли використання GPS у всьому світі є очевидною перевагою для США у багатьох відношеннях", – сказав член палати представників конгресу Майк Роджерс, який раніше дав запит у Пентагон щодо оцінки наслідків розміщення російських станцій для національної безпеки США.

Росія надіслала запит до США на будівництво станцій системи ГЛОНАСС в травні 2012 року, як заявила офіційний представник Держдепу Марі Харф. У жовтні минулого року Віталій Давидов, який займав тоді пост заступника керівника Роскосмосу, заявляв, що відомство планує розмістити в США вісім станцій. Він також підкреслював, що на території Росії діють 19 вимірювальних станцій американської системи GPS. Російська і американська сторони провели кілька зустрічей з даного питання, в ході яких американці запитували додаткову інформацію щодо проекту. Остання така зустріч пройшла 25 квітня, сказала Харф.

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авиации в операциях по освобождению Украины

Продовження. Початок у №43.

Перед началом операции командующие армиями отдали распоряжения с наставлениями о порядке действий авиации в предстоящих боях, а также вопросах управления. Во 2-й воздушной армии был проведён также ряд радиоучений с задачей усовершенствования вопросов управления, а также инструктаж с командирами корпусов и дивизий с задачей, как сказано в документах армии, "установить единые взгляды на использование каждого вида авиации и на единство управления". В частности, для улучшения наведения истребителей в 10-й иак из армейских запасов были переданы к уже имеющейся две радиостанции. В отличие от июля, теперь большинство КП корпусов и дивизий располагалось в непосредственной близости к линии фронта – всего в 2–3 километрах.

Командующий 5-й воздушной армией также дал аналогичные указания, подчеркнув, что вызов авиации со стороны наземного командования может производиться без предупреждений. В целях повышения оперативности использования авиации по армии был отдан приказ о выделении по одному полку от каждой дивизии для нахождения в состоянии постоянной готовности к выполнению приказов наземного командования. Особо обращалось внимание на необходимость изучения с лётным составом района предстоящих боёв, а также характерных целей в полосе наступления.

Силы 2-й и 5-й воздушных армий непосредственно перед наступлением были равны, составляя соответственно 753 и 769 самолётов. Во многом этого удалось достичь поставками новой техники с заводов, а также отремонтированной из мастерских. Например, 8-я гв. иад пополнилась за период с 31 июля по 2 августа 44 истребителями Ла-5, а 302-я иад 5-й воздушной армии получила 51 истребитель Лавочкина. Кроме того, 34 Ил-2 было передано 1-му шак. Значительные "вливания" матчасти получили и другие соединения. Особо стоит отметить усиление ночной бомбардировочной авиации 2-й воздушной армии. Число самолётов в 208-й нбад, хронически страдавшей в июле от недостатка матчасти, было увеличено в августе в среднем до 80 У-2 и Р-5. Для повышения эффективности действий легкомоторных бомбардировщиков в ближнем тылу (на расстоянии 2–3 километров от переднего края) была организована система целеуказания, состоявшая из прожекторов и сигнальных факелов. В отличие от армии С.Красовского, объединение генерала С.Горюнова в своём составе ночной бомбардировочной дивизии не имело. Только в самом конце наступательной операции 22-23 августа в её состав влилась 312-я нбад, имевшая в своем составе 392-й, 930-й и 992-й нбап.

Подводя итог, можно сказать, что в районе Харькова советское командование сосредоточило свыше 1500 боевых самолётов фронтовой авиации. По оценкам штабов обеих армий, численность авиационной группировки противника колебалась в пределах от 430 до 590 самолётов. Полёты самолётов-разведчиков зафиксировали скопление немецкой авиации на аэродромах Миргород, Полтава, Конотоп и Лебедин. Дополняя эти данные, подразделения радиоразведки сообщали о сосредоточении в полосе будущего наступления Воронежского и Степного фронтов эскадр JG3, JG52, StG3, StG77, KG3 и KG27. Опуская 3-ю эскадру пикировщиков, действовавшую севернее Орла, нельзя не заметить, что данные разведчиков были весьма точными. В пределах погрешности находилась и количественная оценка авиации противника, особенно учитывая тот факт, что немецкое командование часто практиковало переброску своих авиационных соединений с одного участка Восточного фронта на другой.

Далі буде.

Три возвращения с того света

Иван Антонович Леонов – человек поистине уникальной судьбы. Его имя занесено в Книгу рекордов Гиннесса как единственного лётчика, воевавшего без одной руки. Кавалер трёх орденов Боевого Красного Знамени, а также более чем трёх десятков других орденов и медалей, высшую награду – медаль "Золотая Звезда". он получил уже в наше время, когда Президент Российской Федерации своим указом присвоил ему звание Героя России. А руки отважный лётчик лишился на Курской дуге – в тех самых кровопролитных наступательных операциях в небе и на земле, с которых начиналось освобождение Украины...

Иван Антонович – из той плеяды сильных духом и телом людей, которые выстояли в суровые годы военного лихолетья, вынесли на своих плечах всё её бремя и победили. Как известно, в лётчики берут самых здоровых и выносливых людей. Потому неудивительно, что, пройдя такой тяжёлый путь, оставшись в 20 лет без руки и продолжив, тем не менее, воевать, Герой жив до сих пор! Ветеран проживает в Тульской области Российской Федерации, и в этом году он отпраздновал свой 90-летний юбилей.

За время войны Ивана Леонова трижды считали погибшим. Первый раз это случилось в апреле 1942 года под Москвой, когда 19-летний лётчик вылетел на своё первое боевое задание на истребителе ЛаГГ-3, прикрывая наши бомбардировщики. В том бою он сбил свой первый вражеский самолёт Ju-88. Когда возвращались, командир звена по радио передал новичку, что его самолёт горит. Леонов попытался сбить пламя – безрезультатно. Командир приказал прыгать. Но раскрыть парашют Леонову удалось лишь в 300 метрах от земли. Получился невольный затяжной прыжок. Через несколько дней Леонов возвратился на аэродром. К тому времени его уже считали погибшим, решив, что парашют так и не раскрылся.

К июлю 1943 года Леонов совершил 50 боевых вылетов, сбив 7 самолётов противника. 15 июля 1943 года в воздушном бою он получил тяжёлое ранение.

В тот день он и его ведущий старший лейтенант Шестак возвращались с аэрофоторазведки и нарвались на группу FW-190. Во время неравного боя ведущий и ведомый потеряли друг друга из виду. Четвёрка "Фоккеров" взяла самолёт Леонова в "клещи". Уходя от прицельного огня, он бросал истребитель из стороны в сторону и вдруг почувствовал, что левое плечо занемело. Посмотрел на руку: она безжизненно свалилась с сектора газа, плетью повиснув вдоль сиденья, залитого кровью. Объятый пламенем самолёт стал неуправляем и вошёл в штопор. Иван почувствовал, что теряет сознание, но самолёт покинуть всё же сумел.

Пока довезли до медсанбата, а оттуда – до полевого госпиталя, развилась газовая гангрена в руке, и её пришлось ампутировать по самое плечо. Много месяцев провел Иван Леонов в госпитале. Снаряд, перебивший руку, раздробил бронеспинку сиденья пилота, осколки которой впились в плечо и пробили лёгкое. Четыре самых крупных врачам удалось извлечь, а 12 фронтовик до сих пор носит в себе.

Месяцы, проведённые в госпитале, Леонов не терял даром. Он хотел летать, однако управлять самолётом без руки ещё не удавалось никому. Ещё в госпитале Иван разработал несколько приспособлений для управления сектором газа без левой руки. Из тонкого листа алюминия смастерили наплечник, приделали к нему шарнир, подсоединяющийся к ручке сектора газа. И он всё-таки добился своего, и, проверив его за штурвалом самолёта, командующий 1-й Воздушной армии, прославленный лётчик генерал Михаил Громов, разрешил ему летать. Боевая работа продолжилась на По-2 в 33-й эскадрилье связи 1-й Воздушной армии: доставка печати на передовую, перевозка раненых, воздушные рейсы в тыл врага к партизанам.

В конце 1944 года, возвращаясь из вражеского тыла на небольшой высоте, Леонов попал под обстрел вражеских автоматчиков и был ранен в ногу. Чувствуя, что теряет сознание, Иван посадил самолёт на поле сразу за передовой. Наши бойцы на танке отвезли лётчика в медсанбат. Потом снова был госпиталь.

В полку его какое-то время считали погибшим. Именно в те дни в дивизию пришла выписка из Указа Президиума Верховного Совета СССР о присвоении Леонову звания Героя Советского Союза. И кто-то из штабистов на бумаге начертал резолюцию: "Награда не вручена в связи с гибелью". Однако всё это выяснилось лишь через полвека. Указом Президента Российской Федерации от 16 февраля 1995 года Ивану Антоновичу Леонову было присвоено звание Героя Российской Федерации.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25 листопада – 1 грудня

25 листопада 1874 р. *народився інженер-артилерист і ракетник І.П.Граве.*

25 листопада 1918 р. *американський літаючий човен CurtissNC-1 вперше підняв у повітря 51 пасажира.*

25 листопада 1933 р. *здійснено запуск першої радянської ракети "ГІРД-Х" конструкції С.П.Корольова з РРД "10" конструкції Ф.А.Цандера.*

25 листопада 1939 р. *засновано ДП "Євпаторійський авіаційний ремонтний завод". Директор – В.В.Шеремета.*

25 листопада 1941 р. *засновано Херсонську зенітно-ракетну бригаду. Командир М.П.Дмитрієв.*

25 листопада 1946 р. *народився штурман-випробувач ДКБ Антонова В.С.Спасібо.*

25 листопада 1948 р. *народився заслужений льотчик-випробувач Л.Д.Лобас.*

25 листопада 1991 р. *засновано ДГЗТ та ІФ "Укрінмаш". Директор – С.М.Хош.*

25 листопада 1992 р. *засновано авіакомпанію "Міжнародні авіалінії України".*

26 листопада 1925 р. *здійснив перший політ суцільнометалевий важкий бомбардувальник ТБ-1 конструкції А.М.Туполєва, О.І.Томашевський.*

26 листопада 1937 р. *народився льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу, лікар-космонавт-дослідник Б.Б.Єгоров.*

26 листопада 1953 р. *народився начальник армійської авіації Командування Сухопутних військ Збройних Сил України В.М.Пістрюга.*

26 листопада 1955 р. *народився начальник штабу – перший заступник начальника ХУПС О.Б.Котов.*

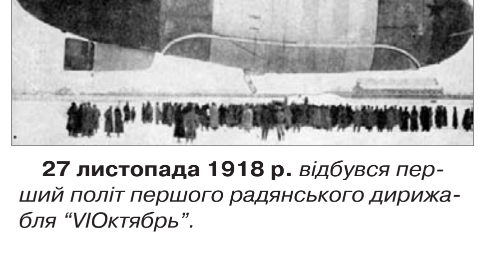
26 листопада 1966 р. *народився командир Первомайського зенітного ракетного полку О.М.Бобко.*

26 листопада 1988 р. *відбувся успішний запуск КК з радянсько-французьким екіпажем "Союз ТМ-7".*

26 листопада 2007 р. *Київський державний авіаційний завод "Авіант" поставив перший Ан-32П для МНС України.*

27 листопада 1918 р. *народився вчений і конструктор у галузі металургії і зварювання, Президент НАНУ, доктор технічних наук, професор, академік Б.Є.Патон.*

27 листопада 1918 р. *відбувся перший політ першого радянського дирижабля "VIОктябрь".*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25 листопада – 1 грудня

27 листопада 1941 р. *засновано Миргородську бригаду тактичної авіації. Командир О.А.Гесь.*

27 листопада 1996 р. *ХДАВП передало авіації Прикордонних військ України перший літак Ан-72П.*

28 листопада 1926 р. *завершено створення авіаційного двигуна повітряного охолодження М-11 конструкції О.Д.Швецова. Випускався серійно понад 30 років.*

28 листопада 1952 р. *на ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод ім. О.М.Макарова" розпочато серійне виготовлення ракетних комплексів оборонного і космічного призначення.*

28 листопада 1963 р. *народився начальник Українського центру планування використання повітряного простору України та регулювання повітряного руху О.І.Волков.*

28 листопада 1963 р. *народився заступник начальника Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу ЗС України А.Г.Ординович.*

28 листопада 1973 р. *здійснено перший таран в реактивній авіації, Г.М.Єлісеєв на МіГ-21СМ таранив Т-33 (за іншими даними, F-4 "Фантом") ВПС Ірану.*

29 листопада 1918 р. *народився льотчик-бомбардувальник, Герой Радянського Союзу І.І.Даценко.*

29 листопада 1928 р. *екіпаж Р.Бірда на літаку FokkerF.VIIA/3m вперше в історії дістався Південного полюсу повітряним шляхом.*

29 листопада 1932 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, начальник 3-го управління ДК НДІ ВПС (1968-1982) Є.М.Колков.*

29 листопада 1968 р. *ВМС СРСР прийняли на озброєння літак-амфібію Бе-12.*

Крила України

29 листопада 1999 р. *зареєстрована як загальнодержавне видання газета Військово-Повітряних Сил ЗС України "Крила України", зараз – Друкований орган Міністерства оборони України "Крила України".*

30 листопада 1918 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу В.М.Коломоєць.*

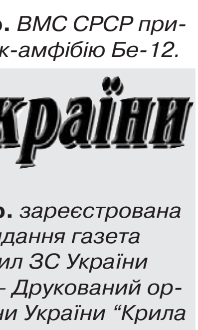
30 листопада 1978 р. *завершилися Державні випробування ТГлД Д-136, розробки ЗМКБ "Прогрес", для вертольотів Мі-26 і Мі-26Т.*

30 листопада 1988 р. *на Київському авіазаводі закінчено складання тестового зразка літака Ан-225 "Мрія".*

30 листопада 2004 р. *у командному центрі ПС ЗС України пройшло урочисте передавання керування Військами ППО і ВПС Головному командуванню Повітряних Сил Збройних Сил України.*

1 грудня 1738 р. *французи Ж.Шарль та М.Робер здійснили перший політ на водневому аеростаті.*

1 грудня 1949 р. *здійснив перший політ важкий дальній бомбардувальник Ту-80, екіпаж Ф.Ф.Опадчого.*

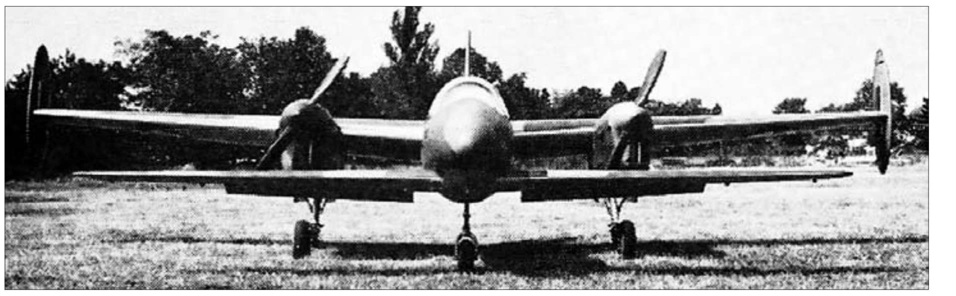
1 грудня 1965 р. *народився начальник оперативного управління – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України В.В.Гамора.*

1 грудня 1988 р. *на озброєння РВСП прийнято стратегічний мобільний ракетний комплекс "Тополь" 15Ж58.*

1 грудня 1997 р. *створено ВМЦ ВПС ЗС України.*

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Бомбёр с Туманного Альбиона

Этот необычный самолёт был создан британским авиаконструктором Майлзом в 1943 году. Несмотря на неудачу с предыдущей моделью – самолётом М.35, Майлз не оставил своей идеи и в 1942 году предложил проект двухмоторного бомбардировщика М.39 близкой конфигурации.

Летом 1943 г. был построен самолет М-39В, представляющий собой уменьшенный в пять раз прототип бомбардировщика. В отличие от М.35 этот самолёт имел уменьшенную площадь передней горизонтальной поверхности. Под основным крылом было установлено два двигателя, вращающие тянущие пропеллеры.

Аппарат поднялся в воздух 22 июля 1943 года. Полёты самолёта М-39В показали вполне удовлетворительную устойчивость и управляемость самолёта в широком диапазоне центровок. Как и его предшественник, самолет М-39В имел закрылки на обоих крыльях, с помощью которых можно было сбалансировать самолёт при любых положениях ручки управления.

Испытания сопровождались рядом досадных неудач. В одном из полётов лётчик при посадке забыл выпустить шасси. Вскоре во время рулёжки тяжёлого самолёта маленький М-39В был опрокинут струёй от винта и получил значительные повреждения. На этом испытания были завершены, а на проекте самолёта был поставлен крест.

Власовская авиация на театрах военных действий

Продовження. Початок у №44.

Первым, кто обратил внимание и на вчерашних противников, стал обер-лейтенант Хольтерс из штаба командования Люфтваффе "Восток". Познакомившись ближе с антисталински настроенными пленными, он предложил создать для пробы боевую лётную часть из русских добровольцев и сумел привлечь к её организации одну из наиболее видных фигур, перешедших на сторону немцев, полковника авиации Виктора Мальцева. Опытный лётчик и командир, до того державшийся в тени, откликнулся на предложение вернуться к лётному делу и вскоре выдвинулся на одну из главных ролей в будущей РОА.

Допрос Героя Советского Союза командира 84-го иап подполковника Я.И.Антонова, сбитого в районе Моздока 25 августа 1942 г. Звание Героя Советского Союза он получил ещё в ходе войны с Финляндией.

Мальцев родился 25 апреля 1895 года в бедной крестьянской семье во Владимирской губернии. В 1918 году он вступил в Красную армию, а вскоре – и в партию большевиков. Окончив после гражданской войны лётное училище, в начале тридцатых годов Мальцев уже занимал пост начальника ВВС Сибирского военного округа, а в 1937 году был назначен руководителем ГВФ по Средней Азии и Закавказью. "За выдающиеся успехи в области гражданского воздухоплавания" полковник Мальцев был представлен к ордену Ленина, но получить его не успел – в марте 1938 года его смела очередная чистка, и полтора года полковник провёл в тюрьмах НКВД. Однако в тот раз ему повезло – при "ликвидации некоторых перегибов" после смещения Ежова его выпустили на свободу и даже выделили должность директора санатория Аэрофлота.

Но старания заплечных дел мастеров не прошли бесследно, сделав лётчика непримиримым врагом Советской власти. После занятия немцами Крыма, Мальцев в форме полковника ВВС Красной армии явился в комендатуру Ялты, объявив о своей готовности драться со сталинским режимом, но до поры был оставлен во "втором эшелоне", служа русским бургомистром города. С началом организации добровольческих частей он связался с их верхушкой и нашёл понимание у генерала Власова, стремившегося не только любыми путями увеличить свою армию, но и создать вооружённые силы, оснащённые всеми видами боевой техники.

Захваченный немцами советский истребитель И-15 на службе в Люфтваффе.

Однако тогда командовавший "восточными частями" при генштабе вермахта генерал-лейтенант Хайнц Гелльмих предложил ему службу лишь под германским руководством. Мальцев отказался, настаивая на самостоятельности русской армии под командованием русских офицеров. Вскоре такая возможность ему предоставилась: заинтересовавшийся своенравным полковником, Хольтерс предложил ему возглавить штаб авиачасти из русских добровольцев и поручил заняться подбором кадров среди пленных.

Поначалу не очень-то веря в удачу, Мальцев взялся за дело. Вскоре появилась надежда, что из этой небольшой группы ему удастся создать альтернативную русскую авиацию. Тем более, что был получен приказ: "Полковник Мальцев будет лично руководить подбором лётного и технического состава группы и будет русским её командиром в чине полковника авиации, с дисциплинарными правами немецкого... штаффельфюрера".

В октябре 1943 года Мальцев объехал лагеря, агитируя пленных. В его обращении говорилось: "Я весь свой сознательный век был коммунистом, и не для того, чтобы носить партийный билет как дополнительную продовольственную карточку; я искренне и глубоко верил, что этим путём мы придём к счастливой жизни. Но вот прошли лучшие годы, побелела голова, а вместе с этим пришло и самое страшное – разочарование во всём, чему я верил и чему поклонялся. Оказались оплёванными лучшие идеалы. Но самым горьким было сознание того, что я всю жизнь являлся слепым орудием политических авантюр Сталина... Многие из вас помнят и знают меня по совместной работе. Так неужели же вы можете поверить, что я – изменник, германский наймит, шпион и всё прочее? Пусть тяжело было разочарование в своих лучших идеалах, пусть лучшая часть жизни пропала, но остаток дней я посвящу борьбе с палачами русского народа, за свободную, счастливую, великую Россию".

Умения работать с людьми Мальцеву было не занимать, и перед оказавшимся в плену он представал настоящим спасителем. В письме жене Мальцев рассказывал о встрече с двумя лётчиками, состоявшейся уже через пару дней после неудачного для них воздушного боя: "Все они глядят на меня, как на человека, который должен сказать им что-то вразумительное и дать окончательный ответ, что делать дальше. Ну, поговорили, подумали, и ещё два сознательных врага Сталина появились в моём активе". После посещения полковником только одного Лицманштадского лагеря для лётчиков добровольцами записались почти 100 человек...

За матеріалами журналу "История авиации", № 2, 2000 рік.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

Україна крізь об’єктив фотоапарата

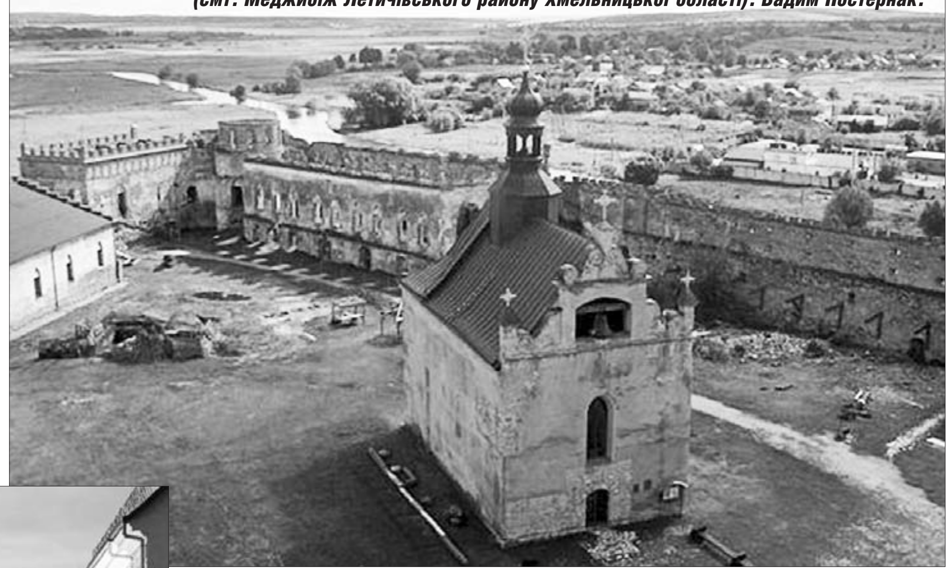
Нещодавно у Києві відбулася церемонія нагородження найкращих фотографів за версією ”Вікімедіа Україна”. Про це розповідає УП. Життя. Основним завданням конкурсу було сфотографувати українські пам’ятки, які сьогодні охороняються державою.

Мета конкурсу “Вікі любить пам’ятки 2013” – зібрати якомога більше світлин пам’яток України, поповнити ними фонд Вікіпедії та сприяти охороні сфотографованих місць. Переможці української частини конкурсу зможуть взяти участь у міжнародному змаганні “Wiki loves monuments”, який проходитиме уже втретє.

Українська ж частина конкурсу цього року відбулася вдруге. Всього на змагання було надіслано 35 тис. фотографій. Автори зображень змагалися у чотирьох номінаціях.

Так, у номінації “Найкраще фото області” демонстрували світлини різних об’єктів, які знаходяться в різних областях України. Для кожної області обиралося найкраще зображення. Деякі автори фотографій нагороджувалися одразу у кількох категоріях.

Церква святого Миколая та руїни палацу у Меджибізькому замку (смт. Меджибіж Летичівського району Хмельницької області). Вадим Постернак.

Ансамбль забудови вулиці Ольги Кобилянської (колишньої Герренгассе) у Чернівцях — головної вулиці міста в першій половині ХХ сторіччя (Чернівці). Максим Присяжнюк.

Дерев’яна церква Богоявлення Господнього (село Кугаїв Пустомитівського району Львівської області). Катерина Байдужа.

У категорії ”Найбільша кількість сфотографованих пам’яток області” оцінювалася не лише якість зображення, а і кількість знятих об’єктів. Деякі автори, отримуючи нагороду, говорили про різноманіття пам’яток і про те, що є такі об’єкти, про які ніхто не знає, які є забутими, хоча й мають велику історичну цінність.

Ще в одній номінації переможців обирали за кількістю зроблених фотографій пам’яток. Переможець відзняв більше 2 тисяч українських пам’яток. За його словами, він почав знімати об’єкти з 2006 року, і що їх насправді набагато більше. “Я би відсканував ще ті архіви, які я маю на плівці. Однак в мене не вистачило часу на це”, – каже автор Сергій Криниця.

Мабуть, найголовнішою номінацією була категорія “Найкраще фото”. До неї потрапило 16 фотографій.

Нині всі ці зображення будуть використовуватися для ілюстрації статей Вікіпедії, а їхні автори, за бажанням, зможуть взяти участь у міжнародній версії конкурсу та познайомити світ із пам’ятками України.

Царський курган (Керч). Анатолій Щербак.

Мечеть Джума-Джамі (Євпаторія). Євген та Ольга Махоньки.

Вид з берега річки Ікви на Дубенський замок князів Острозьких-Любомирських (Дубно Рівненської області). Катерина Байдужа.

Миколаївська церква та Андріївська каплиця Святогірської лаври (Святогірськ Донецької області). Дмитро Балховітін.

Немає магії сильнішої, ніж магія слів

“Мова – втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова. Любімо її, вивчаймо її, розвиваймо її! Борімося за красу мови, за правильність мови, за присутність мови, за багатство мови”. Так колись Максим Рильський звертався до своїх читачів.

І не тільки Максим Рильський. Багато цитат, висловів, міркувань та побажань щодо мови та мовлення може знайти всякий охочий до грамотного спілкування. Не хочеться обтяжувати увагу читачів гарно складеними висловами видатних людей про значущість мови, що давно стали крилатими. Лише варто зауважити, що гарне мовлення формує думку та впорядковує її. Всі помічали, що говорити можна по-різному: одних людей хочеться слухати і слухати. Інших, навпаки, вислухати до кінця просто неможливо, з’являється величезне бажання затулити вуха і негайно втекти якнайдалі. Завжди приємно, коли людина говорить грамотно, простими, зрозумілими фразами, легко пояснює суть складних явищ, не поспішає, коли мова ллється, як ріка, дзюрчить, як струмочок. Такій людині, яка може за будь-яких обставин донести власну думку до будь-якої аудиторії, насправді легше здобути успіх у професійній діяльності, авторитет та просуватися вгору кар’єрними сходинками.

Щоб справляти гарне враження на співбесідників, носій мови має постійно працювати над собою, над своєю мовою. Аби досягти високого рівня культури мовлення, потрібно постійно тренувати пам’ять, удосконалювати навички логічного мислення, ніколи не припиняти процес пізнання. Навчитися чути себе (навіть тоді, коли пишеш), слухати співбесідника, прислухатися до мовлення різних вікових, професійних, соціальних груп населення – вчитися у них різноманітності мовлення. Багато читати, бездоганно засвоїти лексичні, граматичні, орфоепічні норми літературної мови, її правила, користуватися ними осмислено, творчо, володіти навичками відбору мовних засобів. Постійно стежити за новою довідковою літературою (словниками, правописними збірниками, довідниками) з метою корекції набутих раніше знань відповідно до вимог часу; мати бездоганне мовлення, адже мова – це передусім те, що звучить, що ми вимовляємо і чуємо, а вже потім те, що пишемо, бачимо, тобто залежить від живого слова.

Прикро, але в Україні досить часто спостерігається таке мовне явище, як суржик. Практично усі ми в побуті та, на жаль, не тільки, розмовляємо українсько-російським суржиком без дотримання норм як української, так і російської мов. Аби цього уникнути, пропонуємо Вашій увазі серію публікацій, присвячених культурі мовлення.

Висловом “з метою”, що став прикрим канцеляризмом, рябіють сторінки газетних публікацій, статей, електронних новин: “з метою надання російській мові…”, “з метою узгодження підписання…” та ін. Як засвідчує академічний одинадцятитомний “Словник української мови” “мета – це те, до чого хтось прагне, чого хоче досягти; ціль; 2) заздалегідь задумане завдання, замисел”. Це слово є також компонентом фразеологізмів (сталих висловів): “мати на меті (метою)”; “ставити (поставити) собі метою (за мету) (що)”.

Значно рідше вживається це слово у вислові “на близьку мету”, що означає “на близьку часову віддаль”. Замість канцеляризму “з метою” в українській мові доречно вживати прийменник “для” + іменник у родовому відмінку (“для надання російській мові…”; “для узгодження й підписання…”) або ж сполучник “щоб” + неозначену форму дієслова (“щоб надати російській мові…”; “щоб узгодити й підписати…”). З цього, безперечно, не слід думати, що слово “мета” треба обминати, приміром у таких висловах, як поставити собі за мету, мати на меті тощо. Ідеться лише про те, щоб не обертати вислів “з метою” на той прикрий канцеляризм, який не допомагає зрозуміти написане, а тільки паразитує в тексті.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

КУБОК СВІТУ

Армійці настріляли “бронзи”

У німецькому Мюнхені, де проходив фінал Кубка світу з кульової стрільби, у складі збірної України відзначилися відразу два представники Збройних Сил України.

У стрільбі з пневматичного пістолета з дистанції 10 метрів бронзу виборов представник Групи спортсменів вищої кваліфікації лейтенант Олег Омельчук.

Для нього це був вже шостий фінал Кубка світу. У 2008 році він навіть перемагав у цій дисципліні. Але тоді змагання проходили за іншими правилами. У Мюнхені, після кваліфікації, Омельчук займав друге місце, поступаючись лише двома очками триразовому олімпійському чемпіону Чжин Чжону О (586). Але результат у сьомому раунді позбавив українця проміжного лідерства. А після найгіршого у фіналі передостаннього туру пострілу (8,6) Олегу нічого не залишалося, як задовольнятися бронзою, пропустивши вперед італійця Аморе і китайця Ван Чживея.

Іншу нагороду того ж ґатунку здобув представник Центрального спортивного клубу ЗС України працівник Збройних Сил України Сергій Куліш (стрільба з малокаліберної гвинтівки з 50 м з трьох положень). Після п’яти раундів Сергій займав другу позицію, на одну десяту випереджаючи норвежця Оле Крістіана Брюна. Але на вирішальну дуель з італійцем Ніколо Кампріані таки не потрапив, вибивши десятку, на відміну від 10,7 Брюна. Втім, бронза – гідний результат для Куліша, враховуючи, що це лише другий фінал Кубка світу, в якому він брмав участь.

БОКС

“Українські отамани” розгромили американців

У стартовому матчі четвертого сезону Всесвітньої серії боксу команда “Українські отамани” розгромила “Американських нокаутів” – 4:1.

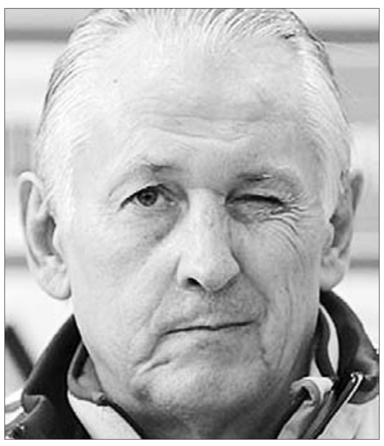
Вечір почався з перемоги українця Дениса Шкаруба (вага до 52 кг) над молодим та енергійним Еросом Корреа. Останнього американці не встигли офіційно заявити на матч з “Отаманами”, тому перший бал було автоматично зараховано українцям. Красивий бокс показав чемпіон Європи Павло Іщенко (до 60 кг). Він впевнено подолав досвідченого узбецького легіонера “Нокаутів” Баходіржона Султонова. Інший “отаман”, Денис Лазарев (до 69 кг), також не підкачав і хоч і менш впевнено, але все-таки виграв двобій з іншим “американським узбеком” Нодіром Касімовим. Серію перемог продовжив Олександр Ганзуля (до 81 кг), достроково перемігши Ентоні Кемпбелла. “Нокаути” не випустили свого бійця на четвертий раунд, піднявши “білий прапор”. В заключному двобої вечора Ростислав Архипенко (понад 91 кг) за розділеним рішенням суддів, нажаль, поступився шведському легіонеру суперників Мохамеду Саллаху.

Наступний поєдинок “Отамани” проведуть 7 грудня. Наша команда прийматиме аргентинців у місті Бровари під Києвом.

ФУТБОЛ

Фоменко продовжить роботу зі збірною

Судячи з останньої інформації, Федерація футболу України найближчим часом продовжить контракт із нинішнім головним тренером збірної Михайлом Фоменком.

Наставник збірної України своїми результатами заслужив того, щоб і надалі продовжувати роботу з національною командою. Таку позицію ФФУ у телефонній розмові з “Футбол NEWS” озвучив президент федерації Анатолій Коньков. Контракт з Фоменком був укладений за схемою 1+2. Ймовірно, пролонгація автоматично набуде чинності.

Нагадаємо, що про свою готовність продовжити роботу зі збірною Михайло Іванович заявив ще під час прес-конференції після матчу-відповіді з французами.

Нагадаємо, Михайло Іванович очолив збірну України 26 грудня 2012 року і зміг вивести команду в плей-офф ЧС-2014, де “синьо-жовті” поступилися Франції з загальним рахунком 2:3.

За час роботи Фоменка національна команда програла лише один матч, дев’ять виграла, а ще два завершилися нічиєю.

ФЕХТУВАННЯ

Український шабліст – бронзовий призер

Український шабліст Олексій Стаценко став бронзовим призером щорічного юніорського етапу Кубка світу з фехтування, що проходив в польському Сосновці.

На шляху до нагороди Олексій послідовно обіграв американця Майкла Оостина (15:10), італійця Даріо Кавальєре (15:10), росіянина Артема Бурчковського (15:9) і німця Бенно Шнайдера (15:9), але у півфіналі поступився американцеві Ендрю Мацкевичу (11:15). Переможцем турніру став ще один представник США Ілай Дершвітц, який у фіналі переміг Мацкевича (15:12). Другу бронзову нагороду завоював угорець Мате Банчіч.

У турнірі з жіночої шаблі золоту та срібні нагороди також завоювали представниці США – Сайдж Палмедо і Грейсі Стоун, а бронзу розділили між собою Паола Пліего з Мексики та італійка Фламінія Пріаро.

В українок кращим результатом став вихід в 1/32 фіналу Олександри Мамонтової та Юлії Бакастової. На цій стадії змагань обидві дівчини поступилися суперницям з Франції – Мамонтова з рахунком 14:15 програла Манон Брунет, а Бакастова з розривом у 4 удари не впоралася з Сарою Балжер – 11:15.

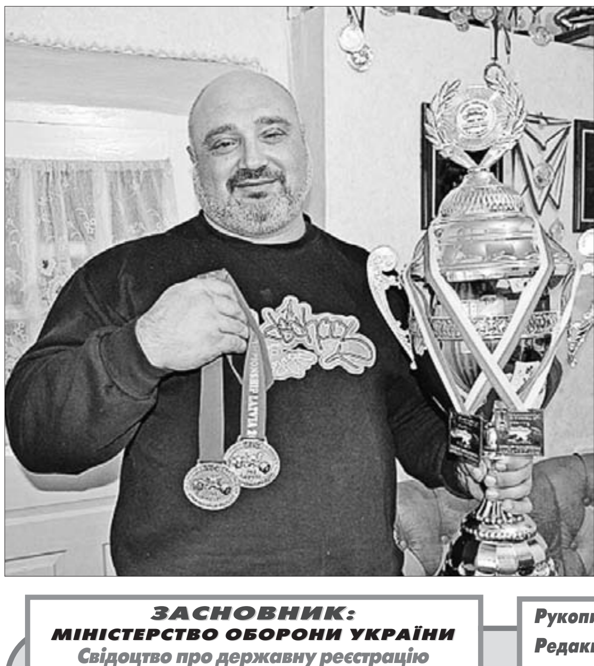
ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ

Шах і мат по-українськи

У Варшаві жіноча збірна України у складі Катерини Лагно, Анни Ушеніної, Марії Музичук, Наталії Жукової та Інни Гапоненко здобула блискучу перемогу на командному чемпіонаті Європи з шахів.

Серед 32 команд-учасниць, українки впевнено утримували лідерство протягом усього турніру набравши за дев’ять турів 15 очок. Вони почергово здобули перемоги над командами Азербайджану (3:1), Білорусі (3,5:0,5), Франції (3:1), Ізраїлю (2,5:1,5), двома командами Польщі (3,5:0,5) і (2,5:1,5), зіграли внічию з Грузією (2:2), виграли у Вірменії (3:1). І вже за тур до закінчення турніру, забезпечили собі дострокову перемогу, на яку вже не вплинула поразка від чемпіона Європи-2012 збірної Росії (1:3) в останньому, дев’ятому турі.

ПАУЕРЛІФТИНГ

Силач від Бога

Настоятель храму на честь Успіння Пресвятої Богородиці батюшка Віктор, в миру Віктор Кочмар, втретє став чемпіоном світу з пауерліфтингу за версією федерації WPC.

За почесне звання чемпіона світу до столиці Чехії приїхали позмагатися понад 800 спортсменів з усього світу. Серед 40 представників збірної України в категорії “140+” виступав Віктор Кочмар. Виживши лежачи штангу вагою 220 кілограмів, він виборов звання триразового чемпіона світу. Останнього разу святий отець завоював такий титул в 2011 році, піднявши штангу вагою 245 кілограмів без спеціального екіпіровки.

– Все з Божою допомогою. Зате у прихожан користуюся авторитетом. Особливо тягнеться молодь. Я вважаю, що сучасний священик не тільки проповідями повинен брати. А біцепси – це завжди авторитет. Важливо і здоровий спосіб життя нести в маси. Мені приємно, що подаю хороший приклад, – зазначив священник.

Отець Віктор тепер є триразовим чемпіоном світу з жиму штанги з положення лежачи, а також чотириразовим чемпіоном Європи з цієї ж дисципліни.

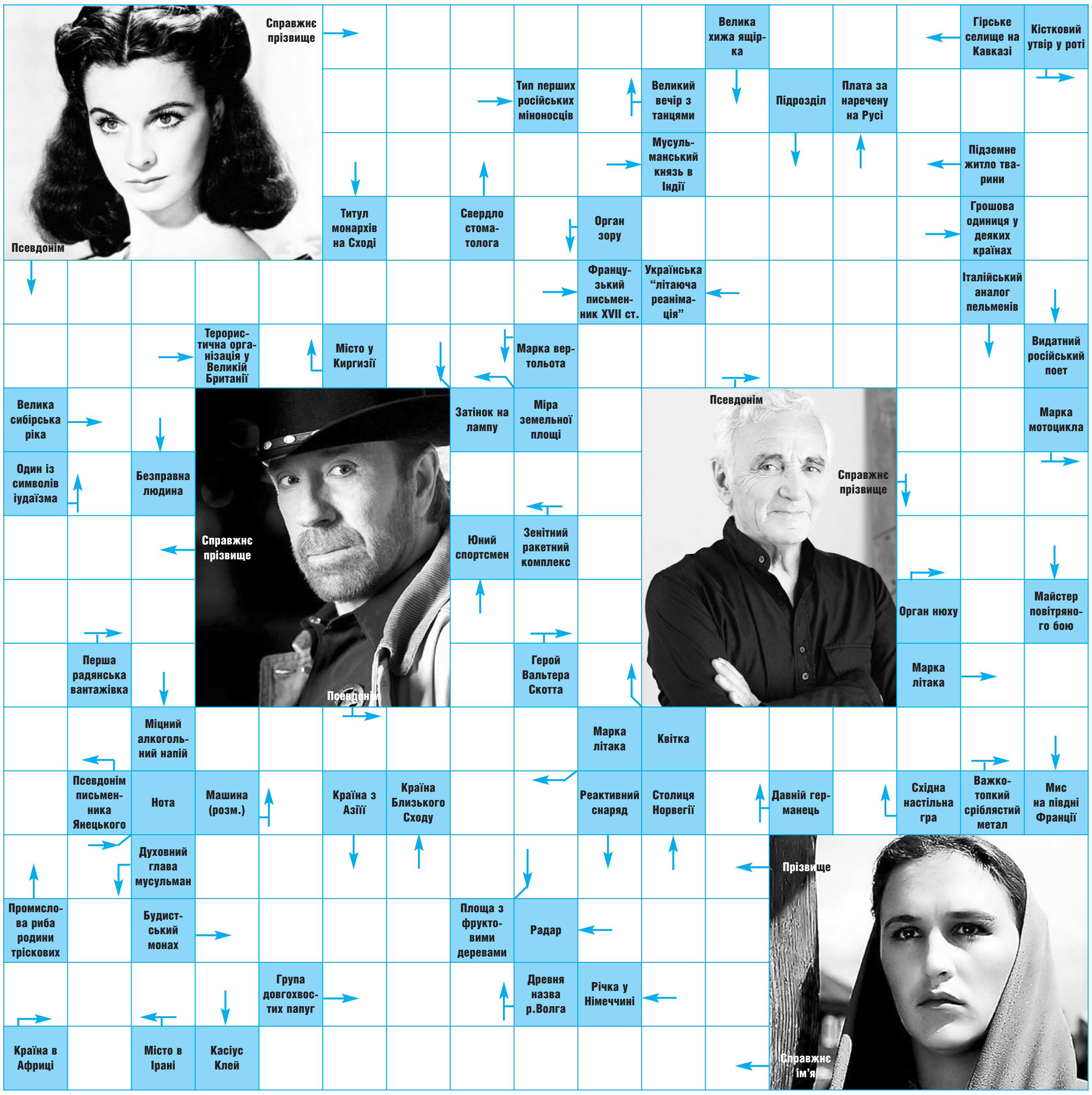

Сторінку підготував Владислав Дем’яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20370 Зам. № 132243.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В №46

АВТОДРОМ

Hyundai модернізував Accent

Невдовзі на північноамериканський авторинок вийде модернізована версія популярного в Україні Hyundai Accent. Головна відмінність Hyundai Accent 2014 модельного року від попередньої версії автомобіля – більш розширений набір обладнання вже у базовій комплектації.

Відтак, до списку штатного оснащення компанія додала видозмінені зовнішні дзеркала заднього огляду (при чому, вони вже не засліплюють водія світлом фар автомобілів, що рухаються позаду), відразу два дублери повторювачів повороту, зсувні сонцезахисні козирки й удосконалену аудіосистему з голосовим керуванням.

Седан Hyundai Accent у комплектації Premium і хетчбек в оснащенні SE обладнані модернізованою головною оптикою із світлодіодними елементами, регульованою за вильотом й висотою рульовою колонкою, електропакетом із функцією автоматичного опускання/підйому скла на водійських дверцятах. Для хетчбека, втім, вже опціонально, доступний новий важіль перемикання передач B&M Racing.

Hyundai Accent 2014 обладнаний 4-циліндровим бензиновим мотором Gamma об'ємом 1.6 літра. Потужність силового агрегату складає 138 к.с., обертальний момент – 166 Нм. У міському циклі на 100 км пробігу автомобіль споживає 8,7 л, у позаміському – 6,19 л.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ЦІКАВО

Суперкар від дніпропетровського льотчика розганяється до 320 км/год

Суперсучасний і надшвидкий автомобіль дивує перехожих у Дніпропетровську. Через свій незвичний дизайн авто навіть претендує на зйомки у голівудському блокбастері. Машина "нашпигована" авіаційною технікою, адже її автор – В'ячеслав Ляшенко – колишній льотчик. Хвороба змусила його залишити улюблену роботу. Утім, захоплення авіацією не зникло. Чоловік прагнув, аби спроектований автомобіль нагадував йому улюблені літаки.

– "Там і датчики температури, широкосмуговий лямбдозонт, і витрата пального, і відкриття заслінки дросельної", – розповідає власник суперкара В'ячеслав Ляшенко.

Суперкар В'ячеслав переобладнав із Доджа. Та про колишню машину майже нічого не нагадує. Новий варіант на півтонни важчий, на півметра довший і на 30 см ширший. В авто – два двигуни на 540 кінських сил.

Навіть колір у суперкара – авіаційний. Авто покрите фарбою під назвою "космічна кров", яка переливається на сонці різними барвами. Над суперкаром чотири роки працювали восьмеро людей: окрім власника – фахівець з електроніки, майстри зі шкіри та дизайнер.

– Намагалися надати рис агресивності, при цьому хотіли, щоб авто було комфортним і красивим. Важливо було ще і не зіпсувати те, що зробили на заводі, – каже дизайнер суперкара Андрій Чорнорот.

Обійшлася диво-машина у 70 тисяч доларів, ринкова ціна на схожі моделі, від ста тисяч. В'ячеслав назвав свій суперкар – фантазія. Перевага цього автомобіля не у зовнішньому вигляді. Два двигуни роблять його "повелителем" швидкості. Розганяється суперкар до 320 км за годину. До сотні – за 4 секунди.

– Однозначно, дворами і населеними пунктами я не ганяю. На трасі ж частенько порушую, не такому авто неможливо дотримуватись правил, – додає власник авто В'ячеслав Ляшенко

Роздивитися суперкар – чимало охочих. Чоловіка зупиняють працівники ДАІ, розпитують про "чудо техніки", а перехожі просять дозволу сфотографуватись у салоні.

Суперкар від колишнього льотчика уже "засвітився" у кількох вітчизняних кліпах, а зараз претендує на зйомки у блокбастері. Тому витвір дніпропетровця можливо з'явиться на великих екранах.

Тим часом В'ячеслав узявся за розробку "автомобіля виживання" – для нафтовиків, шейхів та всіх, кому потрібна машина абсолютної прохідності. Планують його на базі БТРа. Уже навіть є перший замовник – місцевий депутат.

Підготувала Анастасія Олехнович. "Крила України".

